

Curierul

Revistă lunară de informații și inspirație pentru
așteptătorii revenirii lui Hristos
Aprilie 2002

Adventist

- Galileanul
dincolo de aparente
Galileanul
- Bilanț 2001
- Veniți să ne închinăm

„Iată-mă, trimite-mă!”

Sfârșitul este aproape, furișându-se pe neașteptate, ca un hoț noaptea. Facă Domnul ca noi să nu dormim precum alții, ci să veghem și să fim treji. Adevărul va triumfa în curând în mod glorios, iar toți cei care acum aleg să fie împreună lucrători cu Dumnezeu vor triumfa împreună cu el. Timpul este scurt; noaptea vine în curând, când nici un om nu mai poate lucra. Fie ca cei care se bucură în lumina adevărului prezent să se grăbească acum să împărtășească adevărul altora. Domnul întreabă: „Pe cine să trimit?” Cei care sunt gata să se sacrifice de dragul adevărului, să răspundă acum: „Iată-mă, trimite-mă!”

Noi am făcut doar o mică parte din lucrarea de evanghelizare, pe care Dumnezeu dorește ca să o facem cu vecinii și prietenii noștri. În fiecare oraș din țara noastră, există oameni care nu cunosc adevărul. Iar în afară..., sunt multe câmpuri noi, în care trebuie să arăm pământul și să semănăm sămânța.

Suntem chiar în pragul timpului de probă, și în fața noastră sunt necazuri pe care nici măcar nu le putem visa. O putere de jos îi conduce pe oameni să se războiască împotriva cerului. Ființe omenesti s-au înfrățit cu agenți satanici pentru a anula Legea lui Dumnezeu. Locuitorii lumii ajung cu mare repeziune la fel ca locuitorii lumii din zilele lui Noe, care au fost înghițiți de potop, și ca locuitorii Sodomei, care au fost mistuiți de foc din cer. Puterile lui Satana sunt la lucru pentru a distrage mintea oamenilor de la realitățile veșnice. Ocupațiile lumești, sporturile, modele zilei – aceste lucruri ocupă astăzi mintea bărbaților și femeilor. Distracțiile și lecturile nefolositoare strică judecata. Pe calea cea largă, ce duce la ruină veșnică, merg foarte mulți. Lumea, plină de violență, chefuri și beții, convertește biserica. Legea lui Dumnezeu, standardul divin al neprihănirii, este declarată a fi fără nici un efect.

Oare trebuie să așteptăm până la împlinirea profețiilor cu privire la sfârșit și apoi să spunem ceva despre ele? Ce valoare vor mai avea cuvintele noastre atunci? Să așteptăm noi oare până când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra păcătosului, fără ca să-i spunem cum să le evite? Unde este credința noastră în Cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie să vedem împlinindu-se lucruri prezise înainte să credem că El le-a rostit? Lumina a venit la noi în raze clare, distincte, arătându-ne că ziua Domnului este aproape, „chiar la ușă”. Să citim și să le înțelegem înainte de a fi prea târziu. *Sfaturi pentru biserică*, pp. 81-82

EDITORIAL

Însetați de Dumnezeu 3

REPORTAJ

GALILEANUL, dincolo de aparențe 4

DIN VIAȚA BISERICII

Veniți să ne închinăm în Duh și Adevăr! 11

Bilanț 2001 în Uniunea Română 14

INTERVIU 19

EXPERIENȚE

Prezența lui Isus în îndepărtata Siberie 20

TEXTE GREU DE ÎNȚELES

Soția lui Iov 23

TEOLOGIE

Introducere în studiul parabolilor 24

Biserica și interpretarea Sfințelor Scripturi 26

ULTIMA ORĂ

Știri 29

CUVÂNTUL PREȘEDINTELUI

Marșul continuă 31

Anul LXXIX - aprilie 2002 - nr. 4

Publicația oficială a Bisericii Creștine
Adventiste de Ziua a Șaptea din
România

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Redactor-șef: Aron Moldovan

Consultanți:

Adrian Bocăneanu, Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar,
Vasile Ciobanu, Pavel Memete, Emilian Niculescu, Virgil Peicu,
Teofil Petre, Ernest Szász

Colaboratori speciali:

Ion Buciuman, Viorel Dima, Lazăr Forray, dr. Gily Ionescu,
Cristian Modan, Gheorghe Modoran, Valeriu Petrescu

Director: Paul Csavdari

Tehnoredactare: George Toncu

Grafică: Lori E. Gheorghiu

Copertă: Dragoș Drumaș

Corectură: Lori Gheorghiu

Imprimare:

Tipografia Viață și Sănătate, Str. Valeriu Braniște nr. 29,
Tel. 3230020; 3234895; Fax. 323 00 40

Adresa redacției:

Curierul Adventist, str. Labirint 116, Oficiul poștal 20,
cod 74124 - București

E-mail: curierazs@fx.ro

ISSN 1220 - 6725

Însetați de Dumnezeu

Creștinismul autentic este mai mult o experiență decât un sistem doctrinal. Pentru comunicarea experiențelor spirituale nu dispunem de un limbaj corespunzător. De aceea suntem nevoiți să întrebuițăm un limbaj metaforic, analogic, comparând experiențele spirituale cu cele fizice, folosind imagini, personificări și alte figuri de stil, pentru a face comunicarea cât de cât posibilă. Însă o deplină înțelegere a experienței cuiva nu poate avea loc decât tot prin experiență, după ce au fost create condițiile în care aceasta se poate produce.

Printre experiențele spirituale pe care le găsim descrise în Biblie este setea după Dumnezeu. Regele David este un adevărat maestru în asemenea descrieri. În timp ce se afla în pustia Iudeii, pentru a-și scăpa viața de invidia dezlănțuită a lui Saul, iscusitul cântăreț al lui Israel a compus Psalmul 63, din care spicuiem:

„Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără apă. Așa Te privesc eu în locașul cel sfânt... Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele Tale... Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase și gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze, când mi-aduc aminte de Tine în așternutul meu și când mă gândesc la Tine în timpul priveghiurilor nopții. Căci Tu ești ajutorul meu și sunt plin de veselie la umbra aripiilor Tale. Sufletul meu este lipit de Tine...” (Ps. 63,1-8).

Un limbaj asemănător folosește același sensibil poet când scrie: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeu cel viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?” (Ps. 42,1-2)

Asaf, colegul de cântec al lui David, eliberat din pustia îndoielii, după reîntâlnirea sa cu Dumnezeu în locașul Său cel sfânt (vezi Ps. 73,16.17), exprimă marea

sa bucurie a regăsirii echilibrului spiritual. „Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mâna dreaptă; mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei lua în slavă. Pe cine altul am eu în cer afară de Tine? Și pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine... Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.” (Ps. 73,23-25.28)

Asemenea experiențe, marcate de setea de Dumnezeu și bucuria comuniunii cu El, nu pot veni decât „de sus... de la Tatăl luminilor” (Iacov 1,17), prin Duhul Sfânt, care aduce în suflet prezența Tatălui și a Fiului, conform promisiunii: „Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el” (Ioan 15,23). Seta celui însetat va fi potolită de prezența împăciuitoare și sfințitoare a Sfintei Treimi.

Cei flămânzi și însetați după neprihănire vor fi săturați (vezi Mat. 5,6). Ei vor simți nevoia să-și comunice experiența celor ce încă n-au găsit fântâna cu apă vie, în stare să le potolească cea mai chinuitoare sete.

Dar atenție: dușmanul nostru al tuturor caută să se folosească de cele mai înălțătoare experiențe spirituale, pentru a stârni dorința ascunsă în inima firească pentru înălțarea eului, mândria, complexul de superioritate spirituală. Inima omenească este „nespus de înșelătoare” (Ieremia 17,9). Ea este în stare să se îngâmfe chiar în timpul în care își sărbătorește biruința asupra mândriei. Unica noastră siguranță este să rămânem în El, să recunoaștem perversitatea firii omenești, dependența noastră de rugăciune, veghere și studiul Cuvântului. Altfel, în loc de smerenie, apare îngâmfarea, în loc de unitate în închinare, apare izolarea, pentru că „nu suntem ca ceilalți oameni” din biserică.

Când setea de Dumnezeu va fi o componentă a închinării noastre și satisfacerea acesteia, o experiență zilnică, vom aduce lui Dumnezeu „o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică” (Evrei 12,28) și vom fi mobilizați pentru încheierea vestirii Evangheliei veșnice.

Aron Moldovan,
redactor-șef

*„Dumnezeule,
Tu ești
Dumnezeul
meu, pe Tine Te
caut! Îmi
însetează
sufletul după
Tine, îmi
tânjește trupul
după Tine,
într-un pământ
sec, uscat
și fără apă.”*

GALILEANUL, dincolo de aparențe

Ion Buciuman,
secretarul Asociației
Pastorale de la Uniune

*„După ce a ieșit
afară, S-a dus
ca de obicei în
muntele
Măslinilor.
Ucenicii Lui au
mers după El.”
Luca 22,39*

Viața publică a Mântuitorului a fost marcată permanent de o notă de originalitate și siguranță, ca orice lucru bine făcut și la vremea lui. Providența divină a însoțit pas cu pas demersul lucrării Sale și, fără îndoială, aceasta poate fi considerată o acțiune plină de succes. Programul zilnic al lui Isus a fost în armonie cu voința Tatălui. Secretul trebuie căutat în viața devoțională a Maestrului. În grădina Ghetsemani, de pe Muntele Măslinilor, se afla unul din locurile preferate de Mântuitorul, unde El Se retrăgea regulat pentru întâlnirea de taină cu Tatăl. Aici, departe de ochii curioșilor și de frământările vieții cotidiene, El a câștigat pas cu pas biruința și a obținut puterea necesară pentru a-Și împlini eficient misiunea.

Acum, când o versiune pe satelit a lucrării Sale este încă proaspătă în mintea noastră, avem nevoie să ne asigurăm că depindem de locul puterii ascunse.

Acolo unde liniștea este mai importantă decât sunetul și imaginea

După ce luminile de pe platformă s-au stins deja de mult și aglomerația din campus s-a mai potolit, mă îndrept spre camera de rugăciune aflată la etajul întâi. La prima vedere, nici o mișcare. Intru tiptil și nu-mi pare rău de măsurile de precauție. Un tânăr este cufundat adânc în rugăciune în penumbra liniștită și plină de solemnitate a camerei. Pe masă se află o cutie cu bilețele de hârtie, pe care sunt notate diverse cereri de rugăciune. O mică inscripție plasată deasupra îndeamnă: „Într-un bilețel, roagă-te pentru cele notate pe el și apoi așază-l la loc în ordine”.

În mintea mea, lucrurile încep să se lege. Încă de la începutul acestui program, un semn al călăuzirii și ocrotirii divine poate fi sesizat cu ușurință seară de seară. În ciuda poticnelilor și emoțiilor presărate cu destule greșeli, prezentările sunt

urmărite cu interes de aproape 100.000 de persoane din lumea întreagă. Este vădit că Duhul lui Dumnezeu atinge sufletele în timp ce predicatorul adaugă ilustrație după ilustrație, pentru a sublinia adevărurile biblice. Mă gândesc la serviciul rugăciunii necurmte, organizat în toate conferințele, pentru susținerea acestui proiect și înțeleg că „nici prin

Fr. Ioan Buciuman în dialog cu președinții celor șase conferințe

putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Domnului” se va face lucrul acesta.

Încep să socotesc numărul celor care au promis că se vor ruga pentru vorbitorul principal, Lucian Cristescu, și pentru reușita acestui efort evanghelistic și mă opresc, pentru că nu pot cuprinde cu mintea mulțimea aplecată în rugăciune. Cu adevărat, lucrări ca acestea se pot săvârși mai bine pe genunchi decât în vârtoarea evenimentelor în desfășurare. În timp ce avem nevoie de acțiuni bine plănuite și care să pună în mișcare cele mai bune talente și tehnologia de ultimă oră, să nu uităm că acestea sunt mai degrabă faptele Duhului Sfânt decât ale oamenilor. De aceea, liniștea camerei de rugăciune este mai importantă decât sunetul și imaginea transmise la distanță, doar prin putere omenească.

Puterea care-l atrage pe oameni la adevăr

În timp ce pastorul deschide ușa de la intrarea apartamentului, vecina de alături se oprește o clipă să schimbe ultimele impresii despre Galileanul. Pastorul o întreabă dacă n-ar dori să meargă în seara aceasta chiar la fața locului. Vecina stă puțin pe gânduri, apoi este de acord. În tot timpul programului privește cu mare atenție și este adânc impresionată de tot ceea ce se întâmplă sub ochii ei. La întoarcere, constată că a făcut o descoperire: „Acum înțeleg eu de ce lăsa mama în fiecare seară toate lucrurile, ca să nu piardă nici o ocazie de la biserică. Din seara aceasta nu o

să mai scăpați de mine.”

În mod evident, o putere îi atrage pe oameni la adevăr și-i face în stare să-și lase alte ocupații pentru a fi prezenți seară de seară la prezentările biblice.

Răsfoiesc statisticile sosite de curând și constat cu bucurie că numărul oaspeților este constant și depășește cu mult cele mai bune cifre pe care le-am avut vreodată. Aici este degetul lui Dumnezeu mai mult decât înțelepciune și străduință omenească. Cine ar putea, prin străduințe proprii, să-i determine pe oameni să se dezlipească de ocupațiile lor, care le consumă orice strop de timp și de energie, pentru a participa la întâlnirile publice ale adventiștilor de ziua a șaptea, mai ales că învățătura noastră nu este dintre cele mai populare? Dacă nu face Dumnezeu această lucrare, nimeni n-ar putea s-o facă în locul Său! Iar pentru ca El s-o facă, Îi place să aibă un cât de mic pretext din partea noastră. Experiența rugăciunilor speciale pentru acest eveniment Îi oferă lui Dumnezeu ocazia să Se manifeste și să intervină. Nu pot să nu-mi reamintesc remarca unui lider dintre

studentii AMiCUS:

„Studentii sunt pe genunchi. Vom asista la minuni!”

Dovezi ale călăuzirii și ocrotirii Sale

Pentru cei care au urmărit știrile de joi seara, 7 martie, ravagiile făcute de furtună în șapte județe ale țării au fost dovada

Dl Traian Băsescu, urmărind prima conferință biblică din seria „Galileanul”

dezlănțuirii forțelor naturii. Ce s-ar fi întâmplat dacă vântul puternic ar fi dărâmat acoperișuri și ar fi mișcat, din locul lor, stâlpii de antenă pentru recepția pe satelit chiar în timpul desfășurării programului? Dar, uimitor, acest lucru, deși a fost îngăduit, nu a avut loc într-o zi în care să afecteze evanghelizarea publică. Ochiul neavizat trece nepăsător mai departe la alte știri și noutăți ale zilei. Dar căutătorul de înțelesuri mai adânci ale realității înconjurătoare vede în această calamitate naturală purtarea de grijă divină față de buna desfășurare a GALILEANULUI.

Orice eveniment public, mic sau mare, stârnește în mediile de informare reacții contradictorii și acest lucru se consideră normal. Debutul programului nostru, precum și experiențele ulterioare au atras atenția presei românești fără să stârnească însă vreo adversitate anume. Ziarele, televiziunea și alte mijloace de informare în masă s-au întrecut în a prezenta evenimentul de la Cernica în contul manifestărilor remarcabile, ce merită susținere și încurajare. Nici urmă de nemulțumiri sau înfățișări tendențioase rătăcioase, fapt atât de prezent în mass-media românească. Nu cred că acesta este rezultatul simplu și direct al unei campanii de presă bine pregătite și dirijate de cineva anume. Este mai degrabă semnul ocrotirii divine pentru că, acolo unde Dumnezeu intervine, nu se produce nici o pierdere și nici o vătămare.

În timpul conferinței de presă

Tocmai a sosit prin fax o copie a ziarului *Evenimentul zilei*, de marți, 12 martie, în care se face caz de o neînțelegere, undeva în Moldova, în jurul transmisiunii GALILEANULUI, la un cămin cultural. Pe de o parte, tonul articolului este destul de favorabil grupului de adventiști dornici să împărtășească sătenilor Evanghelia, iar, pe de altă parte, informații primite chiar de la fața locului arată că, în realitate, situația este mult mai blândă. Chiar și în asemenea situații neplăcute, avem dovada influenței îmblânzitoare a prezenței și providenței divine. (vezi *Reacții în presă...*, pag. 9)

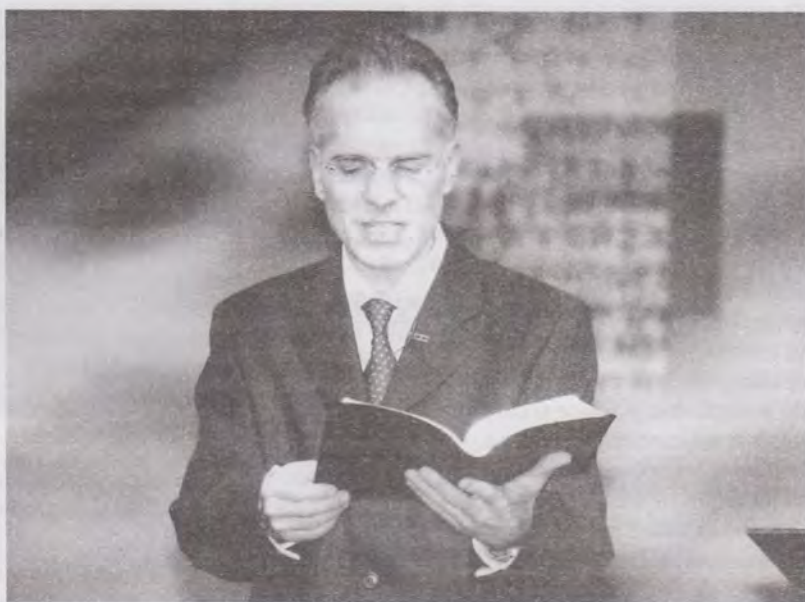
În timp ce la serviciul vamal din Tel Aviv se perfectau formele pentru preluarea materialelor necesare desfășurării locale, în Israel, a programului GALILEANUL și numărul mare de pliante începuse să atragă atenția funcționarilor, cu riscul de a fi refuzate la import, șeful poliției

Mihai Gâdea, prezentatorul programului „Galileanul”

locale apare la fața locului, venit parcă special pentru a soluționa dilema. Acesta din urmă, plecat la rândul lui de multă vreme din România, are amintiri foarte adânci cu adventiștii, iar acestea au contribuit la bunăvoința necesară depășirii incidentului din vamă. Aparent, este o simplă coincidență. În realitate, este o intervenție divină în favoarea lucrării Sale pe meleagurile natale ale GALILEANULUI.

Faptul că roata bicicletei cedează într-o groapă și se rup câteva spițe poate fi un lucru neplăcut, atunci când te grăbești să-ți vizitezi un

Pastorul Lucian Cristescu, în timpul prezentării unei conferințe din seria „Galileanul”

prieten sau ai o altă treabă. Prea bine, și-a zis în sine Eugen, în timp ce se îndrepta spre frații lui de credință din Siliștea, să-și repara bicicleta. Și pentru că tocmai se prezenta GALILEANUL, a rămas și el împreună cu ei. A fost uimit să afle că cei peste 150 de vizitatori nu mai puteau viziona transmisiile viitoare din lipsa unui video-proiector, pentru că acesta era împrumutat și trebuia înapoiat. Pe dată i-a venit în minte un plan. Știa că o rudă a sa tocmai din Caracal are

un video-proiector disponibil și a făcut imediat un aranjament să-l împrumute pentru o vreme. Apoi, l-a reîmprumutat la rândul lui celor din Siliștea. Minunat, nu?

La Coslada, tocmai în însorita Spanie, 100 de oaspeți se alătură în fiecare seară celor 300-400 de credincioși adunați să vizioneze GALILEANUL. Aceștia din urmă au luat toate măsurile de precauție, cum s-au priceput mai bine, așa că au avut un program foarte serios de rugăciune. Au constatat cu bucurie

Participanți în direct la seria de conferințe „Galileanul”

Cristina Didă, acompaniată la pian de Gabriel Brașov

și plăcere că cererile lor au fost ascultate din plin. Este ca și când Dumnezeu abia aștepta să fie solicitat pentru a interveni salvator. Într-o seară, pastorul se îmbolnăvește subit și nu poate participa. Vă imaginați îngrijorarea care-l cuprinde. Dar, spre surprinderea lui, prezbiterii rezolvă atât de bine neajunsul, încât nimeni nu observă lipsa conducătorului spiritual. În diverse feluri, în multe locuri și condiții diferite, Dumnezeu este prezent și Se manifestă cu toată îndurarea și purtarea Sa de grijă.

Într-un orașel din zona subcarpatică, adventiștii se grăbesc să distribuie invitații. Soțul unei surori, recunoscut pentru refuzul de a fi implicat în activitățile bisericii, și de această dată respinge invitația, dar acest lucru nu-l împiedică să fie nelipsit în fiecare seară și încă asociat cu alți patru-cinci oaspeți invitați chiar de el. N-ar trebui să avem mari temeri pentru cei care sunt în mod deschis ostili Evangheliei. Atunci când Duhul lui Dumnezeu ajunge la inima lor, ei vor fi la fel de vajnici apărători pe cât de împotriviți erau. Într-un mic sat din valea Dunării, sanitarul este de multă vreme opozantul celor care se adună la biserica adventistă locală. Cu ocazia GALILEANULUI, el este cel mai activ voluntar în distribuirea invitațiilor. Și, dacă seară de seară peste 100 de localnici

se adaugă celor 20 de adventiști, este și datorită efortului neobosit al sanitarului, dar mai ales binecuvântării divine, care se revarsă oriunde este luat în serios Cuvântul lui Dumnezeu.

De obicei, ai casei îi invită pe oaspeți la biserică. Uneori lucrurile se întâmplă și altfel. În urma unei pierderi în familie, o soră este descurajată și lipsește de la biserică de o bună perioadă de timp. O vecină care participă seară de seară la NET îi face o vizită și reușește să o readucă printre frați și surori. Deci se poate și așa! GALILEANUL este Cineva care are întotdeauna lucrurile sub control și oamenii nu-I scapă niciodată.

Liviu colindă strada principală a

satului de munte și se gândește de unde să înceapă. Iată, casa aceasta mare ar putea fi un loc de unde cunoștința adevărului să pornească spre cei din jur. Află curând că aparține celui mai bogat om din sat. Cum să ajungă la el? Cu siguranță că Dumnezeu are o cale. Nu trebuie decât să te rogi și să aștepti. După vreo două luni, un tânăr, în tren, are nevoie de un împrumut urgent pentru un bilet suplimentar în urma pierderii celui original. Liviu este acolo și simte că a sosit ceasul acțiunii. Îi împrumută banii, pentru ca să afle mai târziu că tânărul locuiește chiar în casa cea mare din centru. Când, peste alte două săptămâni, acesta se întoarce să-i ceară ajutorul pentru fratele lui, care suferă cumplit de o imobilizare a gâtului, intrarea este făcută cum nu se poate mai bine. Cunoștințele lui de tratamente naturale nu numai că restabilesc sănătatea familiei din centrul listei de rugăciune, dar și deschid poarta Evangheliei pentru toți locuitorii satului.

Colecția de experiențe ar putea fi extinsă și pe paginile următoare, dar ne oprim aici, pentru a consemna cu emoție și convingere că în spatele cifrelor și imaginilor transmise se ascunde izvorul puterii – rugăciunea și încrederea în Dumnezeu. GALILEANUL va continua să-i adune pe cei credincioși în staulul divin, câtă vreme vom căuta putere și îndurare la scaunul harului.

Formația „Adverum”

Adrian Bocăneanu, președintele
Uniunii și acad. Răzvan Theodorescu

Cuvântul academicianului Răzvan Theodorescu, ministrul Culturii și al Cultelor

„Vreau să vă spun că ideea unor conferințe puse sub semnul și sub numele acesta – Galileanul – mă umple de emoție... Simt emoția de a străbate acele locuri în care s-a născut speranța...”

Și îmi pare bine să știu că biserica dumneavoastră – nu de azi, nu de ieri, ci de foarte multă vreme, chiar în vremuri grele – a stat demnă și a slujit în ideea creștină, L-a slujit pe Isus, pe Galileanul... Astăzi, în lume, apare tot mai vădit acest sentiment al importanței religiei, a ideii de confesiune și de religie. Acestea sunt elemente fundamentale în pactul dintre oameni, dintre comunități, dintre popoare...

Și tocmai pentru că știu că mă adresez și celor care se află foarte departe de spațiul acesta, de această Europă în miniatură, care este România, le adresez acest mesaj expres: Fiți peste tot români, fiți peste tot oameni, fiți peste tot adevărați creștini, fiți așadar exact așa cum, cu două mii de ani în urmă, ne-a învățat Galileanul. Vă mulțumesc.” (www.galileanul.ro)

Participarea musulmanilor la programul GALILEANUL

În județul Constanța trăiește o importantă comunitate musulmană. Ceea ce este uimitor este faptul că se constată o mai mare deschidere a musulmanilor față de Galilean decât a altor creștini...

Este într-adevăr uimitor, pentru că musulmanii au fost, secole de-a rândul, considerați „păgâni” sau „necredincioși”. De ce există acest fenomen de deschidere față de mesajul creștin? De ce există un respect atât de mare față de creștinii adventiști în mod special?

Există un element individual de trăire religioasă intensă și o rededeptare a interesului față de mesajul creștin în lumea musulmană. Este evident că Dumnezeu are planuri mari pentru musulmani.

La programul *Galileanul* au participat destul de mulți musulmani, pe care i-am putut întâlni în comunitățile de la Topraisar și Bărăganu, județul Constanța. Întrebările frecvente pe care le pun, interesul mare, dorința de a se implica în organizarea programului

Transmisiune biblică, prin satelit

Historica Adventistă de Zina a Săpore reprezintă, ca număr al credincioșilor, a două forțe religioase din municipiul Klimentin Săpore și din localitățile învecinate. Simbolic, la secolul aniversat, a fost inaugurată o serie de transmisiuni prin satelit cu titlul „Galilean”. Sub acest titlu sînt realizate o serie de prelegeri audiovizuale de pastori istorici adventiști, prelegeri cu un caracter filozofic, pe tema influenței lui Isus, asupra societății și umanității.

Aceste transmisiuni au putut fi recepționate și în localitățile adiacente municipiului: Topraisar, Nicolaei, Zădani și Heliade.

Din declaratiile pastorului Dobrița reiese că, socot evenimentul deosebit de călătorie prin faimă și realizat, în societate la București, tranșarea pe coasta de est a Statelor ale Americii, și în cinci țări din Europa.

Programul a avut ca scop și să prezinte o manifestare înăuntrul satelit, fiind deschisă tuturor persoanelor care religio. Scopul de explică prezența creștinilor ce nu fac parte din comunitate adventistă.

Tatiana MOȘ

local arată o deschidere mare față de adventism. Din discuțiile personale cu musulmanii, am putut determina punctele majore de contact între cele două culte: 1) monoteismul; 2) responsabilitatea morală a omului față de Dumnezeu; 3) pregătirea pentru judecată; 4) interesul major pentru Vechiul Testament; 5) lipsa elementelor de iconografie; 6) alimentația în care există distincția de „alimente necurate”; 6) ambele culte recunosc lucrarea profetică de la întemeierea lor.

O femeie musulmană mi-a povestit de ce este atât de interesată. Spunea că se roagă la Allah așa cum au învățat-o părinții ei și că vine din respect, pentru că se vorbește despre Dumnezeu. Foarte mult citește din cartea Apocalipsei. De multe ori, în vis, i se arată o Ființă măreață, îmbrăcată în alb, cu barbă, cu ochi scânteietori. Își dă seama că este Domnul și se pleacă în fața Lui. Dar are turban pe cap. Un alt musulman a întrebat dacă și alte biserici organizează astfel de transmisiuni prin satelit despre Galileanul. Când

În București există

Televiziune pentru adventiști!

Zilele trecute, în București a avut loc un eveniment puțin mai deosebit. În cadrul Institutului Teologic Adventist de ziua a 7-a, a avut loc ceremonia de inaugurare

a postului propriu de televiziune. Postul va emite prin satelit, aria de răspândire fiind coasta de est a Americii și cinci țări europene. Televiziunea a inițiat un program

„Galileanul”, format din prelegeri cu caracter biblic. Printre cei prezenți la eveniment s-au aflat artiști dar și primul general al Capitalei. Traian Băsescu și-a explicat prezența prin faptul că este persoana care gospodărește orașul, institutul făcînd parte din lista cu responsabilitățile sale. (B.P.)

î-am răspuns că numai adventiștii fac aceasta, a spus plin de bucurie: „Mă așteptam la acest lucru. Sunt mândru că mă aflu în această biserică și că pot să particip la pregătirea pentru judecată!” Uimitoare cuvinte din partea unor oameni sinceri! (Roland Parasciv / AARC Muntenia)

Este loc și pentru ortodocși, și pentru adventiști!

Într-un articol din revista "Credința" din luna februarie, s-a discutat despre relațiile dintre ortodocși și adventiști. Textul afirmă că, deși există diferențe teologice, există și puncte de contact între cele două confesiuni. Se menționează că adventiștii sunt oameni sinceri și că se pot integra în biserica ortodoxă.

Reacții în presa de a doua zi după publicarea Incidentului de la Probeta

Este loc și pentru ortodocși, și pentru adventiști. Cititorii noștri resping comportamentul ortodocșilor care au tulburat o întrunire a unei comunități adventiste.

„Biserica Ortodoxă ar face bine să lupte pentru eradicarea corupției, a stării deplorabile în care se află mulți oameni din România – beții, furturi, crime, violuri, familii destrămate etc. – și nu împotriva fraților de altă denominațiune creștină.” (Lidia, SUA)

„Pe pământ este încă destul loc pentru fiecare. Cine a fost cu ideea... a consumat ceva alcoolice înainte? Dacă DĂ, își mai poate reveni! Dacă NU, atunci e grav!” (Gigi Anderson)

„Recunoști fiecare pom după fructele pe care le face. Creștin înseamnă să crezi în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și să faci faptele Lui. Citești în Evanghelie și judecați.” (Cristian Lupu, Brașov)

„Vreau să spun de la bun început că nu sunt de confesiune adventistă, dar resping comportamentul celor care practică ortodoxia în stil polițienesc, intolerant, exclusivist. Acțiunea din județul Iași dovedește o credință de mahala, îngustă și primitivă.” (Alexandra Grigorescu, *Evenimentul zilei*, 13 martie 2002)

Galileanul în lumea virtuală

Site-ul galileanul.ro a însumat 11.000 de vizitatori în mai puțin de două luni de la lansare și se află pe locul 2 la categoria religie pe site-ul statistici.ro. De asemeni, din cele 20 de site-uri aflate la această categorie, 10 ne-au sprijinit mediatic și prin link-uri către acest site. Conform statisticilor realizate de site-ul intercer.org în perioada 23 februarie - 1 martie, fișierele cu transmisiunea prin Internet au fost accesate de 12.620 de ori, fiind singurul mod de a urmări programul în multe colțuri ale lumii, unde satelitul nu a avut acoperire, făcând ca numărul estimativ al telespectatorilor prin Internet să fie de 18.000. Paginile cele mai accesate rămân în continuare știrile și forumul. (George Nicolae)

Declarații ale participanților oficiali, în seara de deschidere

Primarul Capitalei, dl Traian Băsescu: „Trebuie să recunosc că sunt un om greu de impresionat, dar conferința din seara aceasta m-a impresionat. Mi-a plăcut. E o altă deschidere, un alt orizont. Dacă vreți, este o ieșire din cotidianul nostru uneori atât de mărunț, atât de agasant și de lipsit de farmec. Și particip la un transfer într-o lume, undeva unde realitățile cotidiene le lași deoparte și afli lucruri extraordinar de interesante, mai ales dacă n-ai avut cultura religioasă ca obiect al atenției tale.”

Ion Zubașcu, redactor la cotidianul „România liberă”: „Ca ziarist, apreciez acest program ca pe o performanță extraordinară a întregii spiritualități religioase românești.”

Cristian Țepeș, redactor Viața spirituală, Televiziunea Română:

„Cred că Iisus Hristos a fost cinstit în seara aceasta și mă bucur; oriunde El este cinstit, mă simt și eu în largul meu. Mie mi-este foarte drag pastorul Cristescu și cred că ascultătorii dumneavoastră au tânjit luni de zile de dorul lui. Mă bucur pentru felul în care a mărturisit Evanghelia. Cred că este necesar. Închei cu un vers dintr-o poezie a lui Costache Ioanid care spune: «Și aș vrea cât cu dorul cuprind / Când n-or mai fi arcuri și suliți / S-aud lumea-ntreagă vorbind / De Domnul pe uliți.» Să zic acum de Galileanul pe uliți.”

Recepție directă de pe Satelitul NSSK:

România, Ungaria, Republica Moldova, Bulgaria, Germania, Franța, Italia, Spania, Elveția, Belgia, Marea Britanie, Austria, Ucraina, Rusia, Iugoslavia, Irlanda.

Preluare pe stații locale de televiziune:

Sagunto (Spania), Andrews (SUA), Friedensau (Germania), Voivodina (Iugoslavia) și în multe localități din Bulgaria.

Recepție pe Internet:

Tel Aviv (Israel), Newbold (Marea Britanie), Emiratele Arabe Unite, Australia, Thailanda și în localități din SUA: Sacramento, Chicago, New York, Portland-Oregon, Loma Linda, Atlanta.

Retransmisie:

Programul este retransmis aproape integral pe 14 stații locale cu care Hope Media are colaborare permanentă. Din 5 mai, rețeaua de televiziune 3ABN va retransmite programul integral, iar din 23 martie, 10 selecții sunt transmise pe rețeaua OTV.

Galileanul este tradus în limbile:

Maghiară, germană, engleză, bulgară, rusă, ivrit și urmează să fie tradus în limbile franceză, italiană și spaniolă.

„Galileanul” prezent în presa din Timișoara (fragmente)

Galileanul - Eveniment transmis în direct prin satelit în Europa.

Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea organizează, în perioada 23 februarie - 16 martie, un nou program de amploare... Timp de 50 de ani, în România, reușita personală a fost interzisă, realizările Partidului Comunist fiind declarate, în mod unilateral, suficiente. După 1989, lucrurile s-au schimbat. A reuși în viață a devenit scopul pentru care oamenii își sacrifică familiile, prietenii sau chiar propria integritate. Valorile creștine tradiționale sunt victimele acestei mentalități. „Viața la superlativ” – programul din deschiderea „Galileanului” – susține existența unei alternative, nu oferind soluții ideale unor persoane ideale, ci pornind de la realitățile contradictorii ale societății românești de tranziție. (Alex. Simionovici, *Timișoara*, joi, 21 februarie 2002, pag. 10 – Cultural)

Program biblic susținut prin satelit. Pentru prima dată în istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea vorbitorul principal va fi un român, respectiv pastorul profesor Lucian Cristescu.

Conferința Banat a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea a anunțat, ieri, în cadrul unei întâlniri cu presa, că în perioada 23 februarie - 16 martie se va derula programul de conferințe biblice intitulat „Galileanul”, transmis din București. Este pentru prima dată în istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea când vorbitorul principal este un român. E vorba de pastorul profesor Lucian Cristescu, cel care va vorbi despre „Galileanul”, adică Iisus Hristos, adresându-se românilor, întregii Europe și unei părți din America de Nord. Programul va fi transmis de postul de televiziune 3ABN din Statele Unite, ne-a informat Pavel Memete, președintele Conferinței Banat, și va fi tradus în limbile engleză, germană, rusă, bulgară și maghiară. Va fi reluat apoi și în limbile spaniolă, ivrit, franceză și italiană. (Delia Foltean, *Agenda zilei*, 22 februarie 2002, pag.4)

Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Timișoara organizează, în perioada 23 febr.-16 martie programul de educație religioasă „Galileanul”. Evenimentul creștin universal este transmis în direct prin satelit în Europa pe durata zilelor de sâmbătă, duminică, marți, miercuri și vineri, începând cu ora 19. Prelegerile sunt tălmăcite în șapte limbi și pot fi urmărite în direct la Biserica Creștină Adventistă din Timișoara, P-ța Ștefan Furtună nr. 7. (P.N. Dolanga, *Renașterea Bănățeană*, 22.02.2002, pag. 2, Actualitate)

Program religios transmis prin satelit. În organizarea Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România și a centrului „Hope Media”, în perioada 23 februarie - 16 martie va avea loc un program de conferințe biblice – „Galileanul” – ce va fi transmis prin satelit din București pentru România și alte țări europene. Manifestarea va debuta cu o emisiune specială, intitulată „Viața la superlativ”, susținută de pastorul timișorean Cornel Dărvășan... (L.Scripca, *Agenda*, 23.02.2002, pag. 28, Vă informăm pe scurt)

Galileanul prezentat de presa din București

Luni, 25 februarie, ziarul *Monitorul de București*, în pagina de mijloc, anunța „Minunea adventistă de la Cernica, Pastorul Lucian Cristescu se suie la cer cu satelitul... Cum era vorba despre un eveniment special, gazdele au invitat presa și câteva personalități locale, printre care și primarul Traian Bănescu. Acesta s-a arătat de-a dreptul uimit

de prima conferință susținută de pastorul Lucian Cristescu... Primarul a afirmat la plecare că o va aduce să asiste la conferință și pe soția sa. Nu de alta, dar să 'trăiască și ea ce am trăit eu. N-am știut că la doi pași de București se află o asemenea minunăție'."

În cotidianul *Oglinda* de vineri, 1 martie, sub titlul: „**Eveniment transmis prin satelit în Europa din 23 februarie**”, este publicată declarația fratelui Adrian Bocăneanu, din care cităm: „Încă de la primul program transmis pe satelit în 1996, preocuparea noastră a fost de a răspunde exigențelor crescânde ale acestei generații și de a înălța Evanghelia ca soluție divină pentru dificultățile societății noastre... Bucuria noastră va fi deplină când El va găsi în noi frumusețea caracterului Său.”

Pentru cei care călătoresc cu mijloacele de transport în comun, ziarul gratuit *Metrobus* anunța, în data din 28 februarie, că „În București există televiziune pentru adventiști... Televiziunea a inițiat un program *Galileanul*, format din prelegeri cu caracter biblic. Printre cei prezenți la eveniment s-au aflat artiști, dar și primarul general al Capitalei. Traian Bănescu și-a explicat prezența prin faptul că este persoana care gospodărește orașul, institutul făcând parte din lista cu responsabilitățile sale.”

Veniți să ne închinăm în Duh și Adevăr!

Este necesară o reînviore a închinării noastre?

Natural, frunzele unui pom vorbesc despre rădăcinile lui. Este general acceptată ideea că serviciile de închinare din bisericile noastre au nevoie de îmbunătățire. Sunt de acord cu închinătorii care semnalează necesitatea ca serviciile de închinare să devină vitale și interesante. Aleg să pornesc în această acțiune urgentă și complexă plecând de la rădăcina veștejirii spiritului de închinare, lăsând ca frunzele – aspectele exterioare și formale – să se vindece în mod natural.

Anumite schimbări – adică reveniri la ceea ce era altădată – în serviciile noastre de închinare sunt necesare, fără nici o îndoială, atât în lumina sfaturilor Inspirației – Biblia și Spiritul Profetic –, cât și a practicii pionierilor mișcării advente.

- a) În acord cu 1 Cor. 14,15, **atât duhul, cât și mintea noastră trebuie să fie implicate în actul închinării.** Participarea autentică a întregii ființe la toate fazele închinării este esențială pentru transformarea unor ceremonii cultice într-o adevărată și vitală experimentare a Prezenței divine.
- b) Este imperios necesar să **acordăm mai mult timp învățării credincioșilor** cum să lucreze pentru suflete și să acordăm mai puțin timp „ținerii de predici”.
- c) Programul de dimineață al Sabatului ar trebui să ofere **mai mult timp închinătorilor pentru a da mărturie** despre ceea ce a făcut Dumnezeu prin ei în cursul săptămânii.
- d) **Predicarea**, atunci când are loc, trebuie să fie **permanent hristocentrică**, exprimând solia cu certitudinea că este din partea lui Dumnezeu și de aceea se referă la o decizie de viață sau de moarte. Aceste semnale cu privire la revizuirea închinării noastre pornesc chiar din pana

Inspirației. Iată doar câteva rânduri care ne invită să cercetăm mai profund subiectul închinării adventiste.

„**Cel mai mare ajutor care poate fi oferit poporului nostru este de a-l învăța să lucreze pentru Dumnezeu și să depindă de El, nu de pastori...** În timpul săptămânii, membrii bisericii să-și aducă la îndeplinire cu credincioșie partea de lucru, iar în Sabat să relateze experiența lor. Atunci, ocaziile de închinare vor fi hrană potrivită la vreme potrivită, aducând tuturor celor prezenți o nouă viață și o vigoare proaspătă.” 7T 19

„**Predicile trebuie să fie în mod frecvent scurte**, astfel ca participanții să aibă posibilitatea să-și exprime mulțumirea față de Dumnezeu.” GW 171

Teodor Huțanu,
secretarul Uniunii Române

„**Predicatorul trebuie să-și înceapă vorbirea, conștient că aduce un mesaj din partea lui Dumnezeu. El trebuie să scoată în evidență punctele esențiale ale adevărului asemenea bornelor kilometrice**, astfel ca închinătorii să nu poată să nu le observe.” GW 168

Alte referințe ale Spiritului Profetic la tema închinării ne avertizează împotriva „vorbirilor lungi și uscate”, asupra faptului că „răul produs de o închinare formală nu poate fi descris îndeajuns.” (9T 143-144). Ellen White insistă ca „întâlnirile noastre de închinare să fie intens interesante” (5T 609), aducând în biserică „însăși atmosfera cerului”. Unde este acest ideal? Care este starea actuală a bisericilor? Nu este de mirare că tonul multor Mărturii pare neatractiv, tocmai pentru că nu este în favoarea bisericilor suprapopulate numeric și apatice cu privire la misiune. Este timpul să reînnoim caracterul distinct al soliei Adventismului de Ziua a Șaptea, să predicăm cu elocvență profețiile, să încurajăm studiul serios al Bibliei, să chemăm pe închinători la pocăință, prin înălțarea Mântuitorului răstignit și care vine curând.

Nu printr-o listă de schimbări spectaculoase vom transforma monotonia „serviciilor divine” în atmosfera cerului. Lucrurile cu adevărat extraordinare și captivante încep pe genunchi. Desigur, putem discuta despre arhitectură, ținută, liturgică, însă numai atunci când arhitectura unei inimi reînnoite este sigilată de puterea Duhului Sfânt. Bucuria mântuirii începe între tindă și altar, locul ideal de întâlnire al întregii biserici: pastori, prezbiteri, comitete, departamente, părinți, copii, veterani și nou-veniți. Nici îngerii nu rezistă să nu participe!

Ce s-a întâmplat cu închinarea primilor adventiști?

Unul dintre pionierii mișcării advente, W.W. Prescott, afirma: „Cea mai înaltă formă a închinării este ascultarea”. (*Christ and the Sabbath*, 1893)

Bisericile mici din primele generații de adventiști erau frecventate regulat de membrii acestora, iar participarea la serviciile divine din Sabat era aproape egală cu numărul membrilor înscrși în registrul bisericii. Copiii și vizitatorii întregeau

grupul închinătorilor, depășind numărul celor care eventual lipseau.

Cu trecerea timpului, tendința spre un creștinism numit „evanghelic” a încercat să transforme treptat programele adventiste de închinare în întâlniri religioase. Controversele legate de natura Domnului Hristos i-au condus pe unii adventiști să revizuiască posibilitatea asemănării noastre în caracter cu Domnul Hristos, iar cunoscutul citat – „Hristos așteaptă cu o dorință fierbinte propria Sa manifestare în biserică Sa” (COL 69) – a început să fie abordat cu prudență. Teologia imposibilului conduce implicit spre teologia harului necondiționat. O perspectivă sentimentalistă cu privire la iubirea lui Dumnezeu produce inerent eclipsarea ascultării de voința divină.

Păzirea atentă de odinioară a Sabatului tinde să devină facultativă în diverse aspecte, iar participarea la închinarea colectivă scade la jumătate sau chiar la procente mai mici din totalul membrilor unor biserici. Unicitatea, atracția, vitalitatea și spiritualitatea închinării adevărate așteaptă să fie redescoperite de închinătorii de astăzi, flămânzi și însetați după Pâinea Vie.

Nevoile profunde ale ființei noastre nu pot fi împlinite de ofertele superficiale ale veacului prezent. Strigătul lăuntric după Dumnezeu nu trebuie diluat sau înecat prin canalizarea emisiunilor babiloniene către casele noastre, în timp ce salvarea noastră este legată de ieșirea din Babilon. Poate fi o legătură directă între autenticitatea închinării noastre și emisiunile noastre preferate, de la radio sau televizor? Dacă deșertul curge pe nenumărate căi în sufletul nostru, nu ar trebui să ne mirăm de pustiul în care am ajuns!

Să nădărdulm că larăși îl vom lăuda

Ce crezi despre biserică ta? Ai obosit să afirmi că aici este Rămășița, întemeiată în Adevăr? Dacă gândești că, în afară de doctrina despre Sabat, nu prea avem

ceva specific, atunci este ca și cum ți-ai zugrăvi biserică în gri, într-o lume gri. Fără ceva distinct și real, cum să mă simt atras spre ceremonia pierderii în ceață?

Îți mai amintești ce gândeai cândva despre această biserică, pe vremea când ai fost botezat? Doreai să pășești într-o biserică ce are o solie specială, o lucrare specială, pentru un timp special. În timp ce recunoșteai că Dumnezeu are copii ai Săi și în alte biserici, erai extrem de fericit că aparții Rămășiței. Mai poți gândi și astăzi în felul acesta? Iată gândul care trebuie redobândit cât mai urgent! Poți reuși. În Sabatul viitor, fă ca întreaga biserică să afle această biruință.

Dumnezeu ne-a cerut să ne amestecăm cu oamenii, să fim sarea pământului, fără a ne pierde însă gustul. A fi nedistinct este moda dintotdeauna a Babilonului (Gen.11). A răspunde la toate nevoile tuturor oamenilor, satisfăcând egoismul uman de la leagăn la mormânt, este o misiune radical diferită de vestirea Întreitei Solii Îngerești, pentru salvarea veșnică a semenilor noștri.

Există o multitudine de posibilități pentru a revigora serviciile noastre de închinare, pentru a le reda bucuria cerească a mântuirii, fără a le banaliza sau trivializa. Participarea la închinarea din Sabat poate crește, dacă activitatea pentru alții în cursul săptămânii va crește. Abia vom aștepta Sabatul pentru a spune cum a lucrat Dumnezeu prin noi. Atunci ne vom cânta imnurile mai cu viață, implicându-ne cu duhul și cu mintea noastră.

Dacă vom reafirma adevărurile distincte ale soliei advente, oamenii ne vor privi cu seriozitate și vor lua decizii categorice pentru Dumnezeu. Biserica noastră poate redeveni atractivă prin înălțarea adevăratului Domn Hristos – de pe Cruce, din Sanctuar și care vine iar. Putem împlini visul Domnului Iisus – oameni asemenea Lui în caracter. Afluxul de participanți la o asemenea prezentare depășește

orice estimare. Să înălțăm visul curat al Mântuitorului pentru fiecare dintre noi – oameni minunați, care au caracterul Său minunat. Un ideal atât de nobil face ca orice aspirație care este mai puțin decât atât să fie ignorată.

Stai pe gânduri, privind la scaunele goale din biserica ta? Iată o sursă de bucurie:

„Dacă vei coborî standardul ordinii, pentru a câștiga popularitate și o creștere a numărului, iar apoi faci din această creștere a numărului un motiv de bucurie, tu manifesti o gravă stare de orbire. Dacă numerele sunt o dovadă a succesului, atunci Satana poate pretinde un avantaj; pentru că, în această lume, urmașii săi formează marea majoritate. Gradul de putere morală... este testul prosperității. Virtutea, inteligența și evlavia oamenilor care compun bisericile noastre, nu numărul lor, ar trebui să fie sursa bucuriei noastre.” CT 94

Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă!

Închinarea adventistă se derulează sub cupola escatologiei biblice. Trăim în timpul sfârșitului, suntem contemporani sau chiar colaboratori cu vestitorii Întreitei Solii Îngerești (Apoc. 14,6-12), iar somațiile profetice din 2 Petru 3,11-12 și Apoc.18,4, precum și anunțurile biruinței (Apoc. 12,11.17) sunt încă valabile pentru actuala generație de adventiști. Echilibrul spiritual între solemn și magnific, între mare luptă și triumf umple cu luminozitate profetică spațiul dintre pământul vechi și pământul cel nou, modelând închinarea noastră după ritmul pregătirii personale și colective pentru mult așteptatul al doilea Advent.

Ca membri ai bisericii Rămășiței, abordăm cu seriozitate cuvintele solului special al lui Dumnezeu pentru zilele noastre:

„Trăim în marea Zi a Ispășirii. În serviciul timpic, în timp

facea ispășire pentru Israel, toți erau chemați să-și întristeze sufletele prin pocăință de păcat și umilire înaintea lui Dumnezeu, ca să nu fie tăiați din poporul Său. În același fel, toți cei care doresc ca numele lor să rămână în cartea vieții trebuie ca acum, în puținele zile de probă care au mai rămas, să-și umilească sufletele înaintea lui Dumnezeu prin regret pentru păcat și prin pocăință adevărată. Ei sunt chemați să-și cerceteze inimile în mod profund și cinstit. Spiritul ușuratic și frivol, pe care mulți din cei numiți creștini și-l îngăduie, trebuie îndepărtat.” (GC 489-490)

În 1863, Ellen White scria despre stilul potrivit pentru serviciile noastre de închinare:

„Cele mai folositoare întâlniri pentru înaintare spirituală sunt cele caracterizate prin solemnitate și profundă cercetare a inimii.” (1T 412)

În timp ce consumismul societății în care trăim ne dirijează spre satisfacerea gusturilor participanților la serviciile religioase, promovând o religie „fast-food” – repede și după gust –, nu trebuie să omitem că închinarea monotonă și

fossilizată, care încearcă perpetuarea formei, dar nu și a conținutului închinării înaintașilor model, este la fel de dăunătoare creșterii spirituale și apropierii de Dumnezeu.

În general, sistemul educațional actual se orientează cu insistență asupra conceptului de valoare de sine, în care studenții sunt învățați să se simtă bine în starea în care sunt. Evitarea muncii asidue, a neplăcerii și durerii provocate de eforturile stăruitoare, aspirația după un viitor lipsit de dificultăți și transpirație – sunt atitudini care omit fundamentul inevitabil al adevăratelor realizări: efort susținut și sacrificiu. Educația care caută să-i facă pe studenți să se simtă bine este un drum înfundat. Calea descoperirii adevăratei valori personale trece prin realizări reale și învățare reală, iar creștinul aflat în această cursă vitală nu poate să nu se oprească în școala Celui care a zis: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima”.

Nevoia de împrosătare a închinării nu trebuie să ne încante cu surogatele unui creștinism modernizat, care caută să ofere înlocuitori pentru credința dată sfinților o dată pentru totdeauna. Omul flămând după Dumnezeu, fie că își dă seama sau nu de nevoia sa, nu poate fi săturat de o închinare care oferă *sprijin* în loc de *salvare*, *sfățuire* în loc de *sfințenie*, un *club de egal* în loc de *autoritate bisericăscă* biblică, *afirmare personală și de grup* în loc de *înălțarea Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos*. Nu este de mirare că bisericile care cer foarte puțin au ajuns să aibă foarte puțin și astfel sunt în acută nevoie de revizuire a fundamentelor biblice ale închinării și misiunii.

Într-un asemenea context, precizarea Inspirației ajunge la noi încărcată de o nouă relevanță: „Cele mai folositoare întâlniri pentru înaintare spirituală sunt cele caracterizate prin solemnitate și profundă cercetare a inimii”. (1T 412)

Bilanț 2001 în Uniunea Română

**Adrian
Bocăneanu,**
președintele Uniunii
Române

În perioada 25-27 martie, au avut loc la sediul uniunii o serie de întâlniri importante: marți a avut loc ședința comitetului executiv al uniunii, așa-numitul comitet de bilanț, iar miercuri s-au întâlnit pe rând consiliile directoare ale instituțiilor uniunii – Institutul Teologic, Radio Vocea Speranței, Editura „Viață și Sănătate” și ADRA. Toate acestea au fost precedate luni după-amiază de o întâlnire a președinților conferințelor și a comitetului local al uniunii.

Așa cum era de așteptat, aceasta a fost o ocazie prețioasă ca să ne exprimăm recunoștința față de Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut cu ocazia programului *Galileanul*. De asemenea, a fost momentul potrivit să ne gândim cu prețuire la toți cei care, în multe feluri, în multe locuri, au contribuit la acest eveniment.

Marți, o bună parte a dimineții a fost dedicată evaluării evenimentului și rapoartelor din partea conferințelor privind participarea și perspectivele. Așa cum cred că ați observat, pe pagina de Internet www.galileanul.ro este un loc special unde să transmiteți organizatorilor, în mod anonim, opiniile dumneavoastră cu privire la program. Observațiile dumneavoastră sunt extrem de prețioase, așa că vă invit să vă luați câteva minute ca să răspundeți la cele cinci întrebări de evaluare – dacă nu ați făcut-o deja.

În continuarea comitetului de bilanț au fost prezentate rapoarte ale secretarului, trezorerului și directorilor de departamente. Fragmente din aceste rapoarte vor fi publicate în paginile următoare.

În cursul după-amiezii, am primit o vizită foarte importantă: pentru mai bine de o oră ne-am întreținut cu dr. Ioan

Hidegcuti, secretarul general al Ministerului Culturii și Cultelor. După ce domnia sa a vorbit despre liniile majore urmărite de MCC în privința bisericilor și a vieții religioase, a urmat o discuție deschisă cu privire la aspecte de interes pentru biserica noastră, între altele, despre recunoașterea oficială pentru învățământul superior adventist și tratarea cazurilor de intoleranță și violență împotriva minorităților religioase.

Comitetul a discutat apoi raportul financiar al anului 2001. În ciuda dificultăților cu care se confruntă țara noastră și credincioșii noștri, biserica a continuat să se dezvolte pe baza generozității și sacrificiului membrilor ei. În termeni reali, intrările în zecime au crescut în toate conferințele, ceea ce este extrem de încurajator. Bilanțul a fost adoptat, sub rezerva efectuării reviziei anuale din partea Conferinței Generale.

Fr. Teodor Huțanu a prezentat apoi un grupaj de documente, propuneri și sugestii pentru promovarea reînviării închinării în bisericile noastre, care este unul dintre cele patru domenii majore adoptate pentru viața bisericii, cu ocazia comitetului executiv din noiembrie anul trecut. Subiectul este considerat ca o prioritate, mai ales că acest an este declarat de către Conferința Generală anul unității în închinare adusă lui Dumnezeu. Conferințele vor continua să studieze și să dezbată acest subiect, cu un accent principal pus pe dimensiunea spirituală a închinării. Serviciile de închinare și toate activitățile din biserică cer din partea tuturor celor implicați – pastori și prezbiteri, vorbitori, muzicieni, participanți – o pregătire mult mai temeinică, astfel încât fiecare serviciu divin să fie un

eveniment, o întâlnire de neuitat cu Dumnezeu și cu biserica.

În sfârșit, deși nu făcea parte din agenda zilei, a fost discutată situația creată în multe biserici după ce călătoriile în multe țări occidentale se pot efectua fără viză. S-a făcut referire la documentul votat la întâlnirea anterioară, când devenise oarecum previzibil că lucrurile vor evolua în această direcție, document care îi cheamă pe credincioși să trateze subiectul posibilei plecări din țară pentru muncă în străinătate cu mare seriozitate și îi cheamă pe pastori și conducători să își asume un rol mai activ în sfătuirea spirituală și orientarea practică a celor care intenționează sau au hotărât să plece pentru lucru.

Se pare că sunt numeroase persoane care pornesc spre alte țări fără să știe exact la ce se așteaptă, bazându-se pe informații nerealiste, subestimând dificultățile reale de a găsi de lucru pe o piață a muncii supraaglomerată, ignorând stresul extrem și riscurile foarte mari la care sunt expuse familiile care se despart pentru perioade îndelungate. Fără să blamăm pe cineva, nu putem să nu avertizăm, pe baza a numeroase cazuri binecunoscute, că greșelile în acest domeniu sunt aspru plătite – și nu numai de cei care le fac, ci și de

persoane nevinovate, mai ales copii.

Cu puțin timp în urmă, s-au încheiat și întâlnirile de consiliu ale instituțiilor. Institutul Teologic are perspective încurajatoare privind autorizarea programului de teologie pastorală – ceea ce este și un subiect de rugăciune. În vara aceasta, vom avea prima promoție a programului de teologie-litere și primul examen de licență, care este foarte important nu numai pentru absolvenți, ci și pentru viitorul institutului. Mulți tineri își arată interesul să vină să studieze în cele două programe autorizate, teologie-litere și teologie-asistență socială, care sunt bine organizate și cu perspective de creștere solidă.

Radio Vocea Speranței și Centrul Media Adventist, care au susținut o mare parte a efortului pentru programul *Galileanul* și, în același timp, au trebuit să asigure toate transmisiile radio și video regulate, au trecut cu succes o probă foarte grea. În acest moment, emisiunile radio sunt transmise prin cele cinci stații proprii, se pregătește începerea emisiunilor de pe a șasea stație proprie, la Cluj-Napoca, și se realizează transmisiile de pe alte stații în 25 de localități. De asemenea, sunt transmisiile video în 15 orașe mari. S-a hotărât revitalizarea asociațiilor

ascultătorilor Vocea Speranței, care au adus o contribuție importantă la finanțarea activităților radio.

Editura a lansat o nouă serie a lucrărilor semnate de Ellen G. White. Prima apariție în această grafică nouă pentru colecția *Spiritul Profetic* este îndrăgita și îndelung așteptata carte *Experiențe și viziuni*, iar a doua, prima ediție a cărții *Temperanța*. De asemenea, a ieșit de sub tipar a doua ediție a cărții *Galileanul*, în condiții grafice superioare. O hotărâre importantă a fost adoptată pentru revizuirea sistemului de prețuri pentru cărțile care se vând în biserică – aceasta va duce la o scădere considerabilă a prețului. Cu siguranță că aceasta va conduce la creșterea achiziției de carte în biserică, împlinind astfel mai bine scopul pentru care există editura.

Ultimul consiliu al ADRA a arătat o creștere însemnată a proiectelor de asistență socială, pentru care au fost atrase donații din diverse surse, unele noi. Se așteaptă o decizie din partea Comisiei Europene pentru un proiect foarte important de asistență medicală specializată de oftalmologie în zone foarte sărace ale țării. Binecuvântarea lui Dumnezeu să stăruie asupra bisericii Sale!

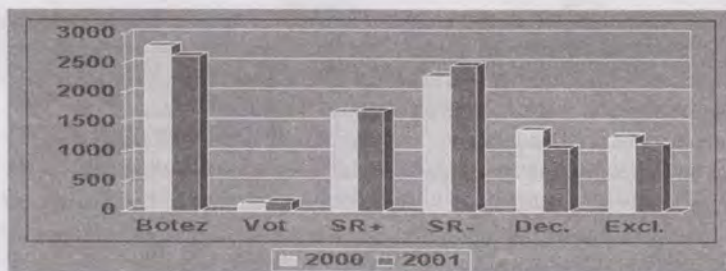
Raportul secretarului

Anul 2001 s-a încheiat cu un minus de 232 de membri față de anul 2000 (73023-72791), descreșterea netă fiind de 0,32%. Din cauze multiple, tendința negativă a coeficientului de creștere continuă să se mențină.

Compararea rapoartelor statistice pentru 2000 și 2001 ne oferă informații mai detaliate despre situația concretă. (vezi tabelul și graficul alăturat)

Evoluția situației statistice pe parcursul celor patru trimestre ale anului 2001 poate fi observată din tabelul următor:

Anul	Botezuri	Vot	SC. REC.+	SC. REC.-	Decese	Excl.
2000	2797	125	1659	2292	1378	1267
2001	2617	166	1681	2474	1082	1130

	Botez	Vot	SR+	SR-	Decese	Excl.
Trim. I	476	36	528	722	306	436
Trim. II	1050	52	260	430	189	272
Trim. III	512	27	364	472	202	171
Trim. IV	579	51	529	850	385	251

Raportată la nivelul uniunii, situația conferințelor – exprimată în procente – este următoarea:

	Membri	Botezuri	SC+	SC-	Decese	Excluderi
Uniune	100	100	100	100	100	100
Banat	9,6	8,4	11,1	8,4	10,3	9,2
Moldova	19,6	22,7	15,6	22,4	17,5	24,1
Muntenia	28,5	30,6	30,2	27,3	31,5	28,6
Oltenia	18,4	16,9	11,3	13	17,4	20,6
Trans. S	13	12,1	21,5	15,6	12,5	10,1
Trans. N	10,5	9,4	10	13	10,5	7,1

Urmând cursa acestor date, se pot face câteva observații:

1. În general, intrările și ieșirile conferințelor urmează valorile procentului numărului de membri din totalul uniunii; adică fiecare după mărime.

2. La totalul de 1617 botezuri, contribuția conferințelor este procentual mai mică decât reperul procentului de membri, doar Moldova și Muntenia având valori mai mari.

3. Procentele realizate de mutarea membrilor prin scrisori de recomandare ar putea lăsa impresia falsă că cei primiți sunt mai mulți decât cei plecați. Totalurile pentru cele două capitole sunt la o diferență de aproape 1000 de membri, în favoarea celor plecați: 1681 primiți și 2474 plecați (afară de o mulțime necontabilizată!).

4. Procentul excluderilor, în Moldova și Oltenia fiind cel mai ridicat, aduce în atenție mai multe aspecte:

- Sunt membrii mai tentați spre apostazie în unele zone față de altele?

- Capacitatea adoptării, creșterii și maturizării noilor membri este diferită?

- Înțelegerea și aplicarea prevederilor Manualului bisericii se face în mod diferit?

- Credințioșia păstrării standardelor este însoțită și de zelul fierbinte al recăștigării celor rătăciți? În anul 2001, Uniunea Română a pierdut o biserică de 1130 de

	Angajați	Hirotoniți	% Hirotoniți
Banat	38	21	55,2
Moldova	57	28	49,1
Muntenia	85	41	48,2
Oltenia	63	22	34,9
Trans. N	33	16	48,4
Trans. S	39	20	51,2

membri, după ce în anul 2000 mai pierduse una de 1267 de membri. Nu este îngrijorător? Ce se va întâmpla în 2002?

- O simplă privire în oglindă a procentului excluderilor și al botezurilor ne oferă nu doar un motiv de meditație, ci și o provocare serioasă la adresa eficienței noastre, ca epistole vii ale Mântuitorului.

Situația personalului

1. În 2001 au fost hirotoniți 26 de pastori. Din totalul angajaților în

pastorație ai conferințelor, procentul pastorilor hirotoniți este prezentat în tabelul de mai sus.

În loc de concluzie

Un număr a rămas neschimbat în 2000 și în 2001: 1066! Avem același număr de biserici locale. Consolidare sau stagnare? Plantarea de noi biserici nu este o invenție recentă, dar poate fi o redescoperire recentă, care să ducă la explozia statisticilor și, de ce nu, la explozia noastră și a întregii biserici, în laudă către Domnul secerișului. Reînvierea

închinării poate găsi aici o sursă inimaginabilă.

Iată un fapt real, care nu este unic și nici necunoscut ca fenomen: pentru mai multe decenii, Bucureștii au avut 5 biserici și cca 2.500 de membri. Astăzi, sunt 15 biserici și aproape 5.000 de membri. Concluziile se impun de la sine. Am convingerea că ne vom ruga și vom urma această lumină. Biserica va fi dispusă să facă la fel. Dar noi, pastorii, trebuie să fim primii. Prin harul Domnului!

Teodor Huțanu

Raportul trezorerierului

Toate planurile, programele și proiectele pe care le dorim a fi realizate în viitor ar fi fără suport moral dacă n-am avea posibilitatea să aruncăm o privire asupra trecutului, a traseului parcurs până în prezent și să rostim împreună cu psalmistul: „Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, mântuirea noastră” (Ps. 68,19) – iar printre multele poveri pe care Dumnezeu este binevoitor să le poarte este și cea financiară. Este o constatare simplă, dar care ne umple sufletul de uimire, având în vedere contextul social și cel economic în care biserica își desfășoară activitatea. În ciuda inflației, care, deși în

sădare față de anii precedenți, a continuat să se mențină la un nivel destul de ridicat, de 30,3%, a ratei șomajului de 8%, precum și a devalorizării monedei naționale în raport cu cele ale țărilor cu o economie stabilă, intrările la zecimi și daruri au continuat să crească în comparație cu anii precedenți.

Pentru a confirma afirmațiile de mai sus, voi prezenta în continuare o situație comparativă a intrărilor la zecimi în perioada 2000-2001, creșterea absolută pentru această perioadă, precum și cea reactualizată prin rata inflației, urmărind tabelul de mai jos:

Zecimi (mii lei) 2.000	Zecimi (mii lei) 2.001	Creștere absolută 2001/2000	Creștere 2001/ 2000 (%)	Creștere Reactuali- zată %	Media/ mbr. /an 2000	Media/ mbr. /an 2001	Media/ mbr. /lună 2000	Media/ mbr. /lună 2001
7.908.158	11.654.812	3.746.654	147,38	112,85	1.129.414	1.662.598	94.010	138.708
20.004.968	27.315.073	7.310.105	136,54	104,55	1.385.673	1.910.011	115.473	159.168
24.298.138	34.266.751	9.968.613	141,03	107,98	1.167.450	1.646.332	97.288	137.194
13.046.536	17.580.542	4.534.006	134,75	103,18	962.489	1.307.201	80.207	108.933
6.967.372	11.265.497	4.298.125	161,69	123,80	897.164	1.461.533	74.764	121.794
11.229.029	16.090.923	4.861.894	143,30	109,72	1.189.264	1.690.756	99.105	140.896
83.464.204	118.173.598	34.709.394	141,59	108,41	1.142.985	1.618.307	95.249	134.859

Se constată o creștere reală a zecimilor în întreaga Uniune de Conferințe, cu un procent de 8,41% în anul 2001 față de anul de bază 2000.

Privind în continuare la cifre, la zecimea medie pe membru, pe an și pe lună, am putea trage niște concluzii pripite, dar care necesită introducerea în ecuație a mai multor elemente, cum ar fi: numărul mare de membri fără venituri (elevi, studenți, femei casnice) sau cu venituri mici sau foarte mici, cum ar fi pensionarii, și care împreună depășesc procentul de 40% din totalul membrilor bisericii.

Darul Școlii de Sabat înregistrează o creștere reală de 1,7% față de anul precedent 2000, iar media acestui dar este de 1.600 lei/membru/Sabat. S-ar putea ca mulți dintre cei ce văd această medie a darului Școlii de Sabat să spună că nu îi reprezintă. Să fie oare un indicator al prezenței la Școala de Sabat sau al rămânării în urmă la capitoul „Dar pentru Școala de Sabat”?

Conform rânduielilor bisericii, zecimea în totalitate este adunată la conferințe, ele având rolul de casă a vistieriei, de unde se repartizează după cum urmează: 10% la Diviziune, 10% Uniune, 6% ITA, 7% Casa de Pensii, 1% liceele adventiste și 0,5% Departamentul Publicații, diferența rămânând la dispoziția conferințelor pentru cheltuieli de personal și departamentale.

Din fondurile ce au revenit uniunii conform celor prezentate mai sus, în decursul anului 2001 s-au efectuat următoarele categorii de cheltuieli:

- de personal 2.456.058 mii lei
- administrative 3.963.182 mii lei
- departamentale (inclusiv pentru instituțiile subvenționate de uniune – RVS, ADRA) 4.636.881 mii lei

În cursul anului 2001 s-a finalizat construirea sediului Uniunii de Conferințe din comuna Voluntari, din fondurile ce reveneau diviziunii, având această destinație conform hotărârii acestei instituții, costurile ridicându-se la suma de 13.910.000 mii lei.

În același timp, au continuat lucrările de amenajare a clădirii Institutului Biblic de la Stupini, obiectivul

următor după sediul Uniunii de Conferințe, ce urmează a fi finalizat și dedicat slujirii lui Dumnezeu în prima parte a acestui an, investindu-se suma de 3.298.000 mii lei.

Pe întreg teritoriul țării au continuat să existe șantiere, unde se înalță case de rugăciune susținute din darul Școlii de Sabat de 6.071.000 mii lei în 2001, care, datorită aceluiși motiv de neconvertibilitate a leului, are deocamdată această destinație, fără să uităm că este un dar care slujește nevoile mondiale ale lucrării, iar dorința noastră este de a intra cât mai curând în acest circuit. La darul Școlii de Sabat se adaugă nenumăratele donații ale membrilor, precum și munca pe care au depus-o ca o adevărată jertfă adusă pe altarul slujirii.

În continuare voi prezenta situația caselor de rugăciune în construcție și finalizate în cursul anului 2001 pe conferințe. După cum se poate observa, se menține numărul mare al caselor de rugăciune în construcție, precum și cel al inaugurării acestora.

Conferința	În construcție	Terminate	Vor începe în 2002
Banat	19	5	3
Moldova	50	11	28
Muntenia	55	6	3
Oltenia	5	5	5
Transilvania de Nord	16	3	4
Transilvania de Sud	17	4	3
Total	162	34	46

Împreună cu darurile speciale, ce au ca destinație susținerea unor departamente și proiecte, darul pentru bugetul comunității locale, acolo unde se desfășoară cele mai multe proiecte evanghelistice sau de construcții, se ridică la suma de 45.218.000 mii lei pe parcursul anului 2001.

Nu vrem să privim biserica doar din perspectiva financiară, pentru că astfel am avea o imagine deformată. Totuși, cifrele vorbesc despre nivelul credințios și al atașamentului de care membrii, oriunde s-ar afla, au dat dovadă, nu față de proiecte, ziduri sau chiar biserici, ci față de Dumnezeu. Recunoaștem că binecuvântarea vine în primul rând de la Dumnezeu. El o revarsă în biserică și instituțiile ei sunt dedicate împlinirii în misiune. Pentru toate acestea, El să fie proslăvit.

Ioan T. Câmpian

De mai bine de un an, de când pastorul Lucian Cristescu a fost desemnat să fie vorbitorul programului „Galileanul”, rugăciunile a mii și mii dintre credincioșii bisericii l-au susținut și încurajat. Acum, la câteva săptămâni de la încheierea transmisiilor prin satelit, dialogul care urmează oferă cititorilor Curierului Adventist, celor care s-au rugat pentru el, ocazia să afle cum a trăit această experiență unică și cum privește viitorul programului „Galileanul”.

Adrian Bocăneanu: Cum s-a născut serialul de evanghelizare „Galileanul”?

Lucian Cristescu: Oricine ar fi fost chemat să conceapă un nou proiect de evanghelizare prin satelit s-ar fi lovit de același zid de care m-am lovit și eu: „Ce altceva nou aş putea prezenta, după ce marii maestri ai evanghelizării adventiste (Brad Thorp, Leo Schreven, Doug Batchelor, Mark Finley etc.) au croit și au bătătorit o magistrală strălucită – prezentarea doctrinelor biblice în 24 sau 27 de ocazii?”

Prima lumină care mi-a orientat căutărilor a strălucit în versetul: „Când voi fi înălțat..., voi atrage la Mine pe toți oamenii” (Ioan 12,32). Da: Prezentarea lui Isus Hristos – Marele Anonim, pentru generația secularizată – aceasta trebuia să fie axa întregului program. Nu fusese El subiectul unic și pentru Apostolul Pavel? Iar rezultatele aveau să fie așa cum El a promis: „Toți oamenii aveau să fie atrași la El”!

A urmat apoi o altă perioadă de căutare: Oare în ce culori să-L înfățișez? În culorile suave ale Fericirilor? Sau ale parabelor? Sau ale minunilor?... Frământările au ținut până în noaptea de 18 septembrie 2001. În zbor spre casă, deasupra Oceanului Atlantic, cadrul mi-a apărut cu o claritate neobișnuită: erau culorile frământate, clar-obscur, ale Marii lupte, tema preferată a profetului ultimei biserici, E.G.White. Atunci am primit convingerea că „prezentarea lui Isus în Marea luptă” era drumul hotărât de Dumnezeu. Ce-a urmat a fost mai puțin chinuitor: parcurgerea, pas cu pas, ca un infanterist, a drumului descoperit în noaptea aceea de neuitat...

Care a fost experiența dumneavoastră spirituală în pregătirea NET-ului?

Ca oricare, știam că lucrarea aceasta nu se putea face nici prin putere, nici prin tărie... Era nevoie de Duhul Domnului! Cu ocazia săptămânii de rugăciune, mi-am luat hotărârea să petrec zilnic un timp de cel puțin o jumătate de oră în rugăciune cu Isus. Cu toate că experimentasem cu timp în urmă dulceața „rugăciunii fără ceas”, multe solicitări au înlocuit-o cu rugăciunea grăbită, redusă doar la cereri și mulțumiri în fugă...

Mărturisesc cu toată responsabilitatea că acesta a fost SINGURUL lucru care m-a ridicat tot timpul deasupra valurilor. Aici am găsit sursa care mă susținea în ceasurile târzii, când mă luptam atât cu uriași, cât și cu neputința mea, în truda strănerii și organizării ideilor și a ilustrațiilor...

Iar atunci când zilele NET-ului au sosit în sfârșit, am constatat cu bucurie că nu crescuse aproape deloc gradul intensității emoțiilor. Eram cu Isus și aveam pace! N-am cuvinte să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest ajutor minunat pe care mi l-a acordat continuu!

Cum ați resimțit manifestarea bisericii în timpul NET-ului?

Încă înainte de 16 februarie, primeam tot timpul semnale de încurajare de la persoane din cele mai diverse locuri. Unii mă asigurau de rugăciune continuă pentru Galileanul. Alții mi-au trimis ilustrații, ba chiar și idei! Echipa tehnică a lui Mihai Gâdea îmi aducea informații de ultimă oră privind pregătirile strategice. Cineva de la distanță mi-a trimis o cravată... Un alt coleg tânăr m-a dus și m-a ajutat să-mi completez vestimentația...

Neprețuit a fost ajutorul personalului editurii, care și-a dedicat zile în șir pentru tehnoredactarea și corectura cărții „Galileanul”... Nu-mi imaginez NET-ul fără ei!

În timpul programului, am fost ca și „arestat” la Cernica. Numai că zâmbetele și încurajările studenților mi-au fost ca oxigenul. De multe ori surprindeam grupuri de studenți îngenucheați... Se rugau pentru reușita programului și pentru mine, păcătoșul!

În modul cel mai hotărât, am simțit că acest program nu era al meu, ci al nostru, al tuturor!

Cum găsiți biserica implicată în misiune acum, după terminarea NET-ului?

În recentul turneu – primul – pe care am fost solicitat să-l fac (de la Galați până la Iași și Piatra Neamț), am început să întrezăresc amploarea implicării bisericii locale. În multe locuri am găsit biserica aglomerată de oaspeți însetați, alături de membri cu o atitudine parcă mai solemnă. În mod special m-au impresionat tinerii din Iași! Dacă aceasta este starea întregii biserici, atunci este bine de tot!

Nu-mi doresc nimic altceva decât ca programul „Galileanul” să nu se încheie o dată cu ultima casetă, ci să continue și să se multiplice în relații personale și grupe mici, până ce toți cei flămânzi și însetați vor fi zidiți de vii în trupul lui Hristos! Mi se strânge inima la gândul că – din prea multe griji – am putea uita tocmai de cei pentru care Isus a întemeiat biserica: cei aflați în întuneric, pe care necazurile și Duhul Domnului i-au pregătit pentru descoperirea Mântuitorului! Acum este timpul să ne reasezăm prioritățile, să ne repetăm zilnic legământul: „Totul pentru Galileanul!”

Prezența lui Isus în îndepărtata Siberie

George Iacob,

lector al Școlii Misionare
de Colportaj

*Am avut harul
să străbat de
două ori
Siberia...
A fost o
experiență
deosebită
pentru mine și
pentru cei pe
care i-am
întâlnit.*

Când auzi de Siberia, te gândești poate la geruri mari și la un strat destul de gros de zăpadă, la reni și tigri, la săniile trase de câini, iar cei care au citit mai mult cărți istorice se gândesc probabil la sutele de mii de deportați în această zonă, într-un anumit timp. Puțini cunosc însă cum lucrează Mântuitorul în acest ținut mare și îndepărtat.

Am avut harul să străbat de două ori Siberia. Prima dată, în urmă cu doi ani, unde cu ajutorul lui Dumnezeu s-au desfășurat cinci seminarii în orașele Novosibirsk (capitala Siberiei), Irkutsk, Habarovsk și Vladivostok (oraș situat la Marea Japoniei, fiind cel mai sud-estic oraș rusesc). În primele două luni ale acestui an, am mers pentru a doua oară. A fost o experiență deosebită, în care Domnul a lucrat atât în viața mea, cât și în viața acelora care au participat la seminariile misionare.

Biserica Adventistă din Rusia este relativ tânără, iar în Siberia, cu mult mai tânără. Cunosc comunități care au fost înființate în ultimii doi ani cu toți membrii botezați în această perioadă. Dar deschiderea lor pentru Evanghelie, interesul profund pentru Cuvânt, simplitatea și curăția credinței lor nu le poți întâlni, din păcate, chiar oriunde.

Primul seminar a avut loc la Tiumeni, unde au participat peste 80 de frați și surori, mulți dintre ei venind de la distanțe de sute și chiar mii de kilometri. La noi, când cineva vine la un program evanghelic

20-30 de kilometri, este ceva deosebit, dar, în Siberia, aceasta nu este socotită distanță, pentru că acolo distanțele sunt foarte mari. Sunt zone unde în o mie de kilometri nu este nici măcar o casă. Oamenii călătoresc zile și nopți. Am avut această experiență, pentru că, din 45 de zile, 12 am fost în tren. Regiunea Tiumeni este una dintre cele mai mari din Siberia în ce privește extracția de petrol și gaze naturale. Nu avem decât două comunități în oraș, una dintre ele în apartamentul unei surori de la etajul 6, unde se adună peste 20 de persoane. Pastorul local mai are o comunitate la 400 de kilometri în nord. Pentru a ajunge la comunitate, trebuie să călătorească două ore cu un autobuz, două ore cu trenul și încă două ore cu o sanie cu motor, fiind singurul mijloc de deplasare în acea zonă. Acolo, de obicei, este cu 15-20 de grade mai frig decât în Tiumeni, iar în oraș erau -20 de grade C.

Aici l-am cunoscut și pe Valera Sergheevici, care, în urmă cu 15 ani, a început să se drogheze. Timp de 13 ani a trăit depinzând de medicamentul

Tiumeni

Kemerovo

diavolului, pentru ca, în urmă cu doi ani, Hristos să-l elibereze din lanțuri. Astăzi este un copil al lui Dumnezeu și este dedicat cu trup și suflet cauzei Sale.

După încă două zile de călătorie, am ajuns la Kemerovo, un oraș care este situat în regiunea Ussuriisk și este una din principalele zone carbonifere ale Rusiei. Aici au participat frații din orașele Barnaul, Belovo, Novokusnesk și Republica Altai (nordul Chinei), numită și „Elveția Rusiei” datorită zonei muntoase și sutelor de cascade care încântă privirea.

Am fost impresionat de situația unei surori pe care am vizitat-o împreună cu pastorul local, fratele Alexandru Vasilevici Jijin. Sora Timofeeva Valentina, bolnavă de o distrofie musculară care avansa foarte rapid, era totuși o misionară plină de căldura dragostei Împăratului Ceresc. În cameră era un tânăr de 25 ani cu care dânsa studiasse Biblia și acum era frate adventist. Ce mare putere are iubirea lui Dumnezeu de a transforma inimi egoiste și comode în inimi altruiste și deschise pentru nevoile altora! Ce minunat că poporul advent din aceste locuri îndepărtate a înțeles că fiecare devine un misionar din clipa în care L-a cunoscut pe Hristos! Isus ne cheamă la El și apoi ne trimite să spunem altora despre El (Marcu 6,7). Ellen White spune: „Duhul lui Hristos este un Duh misionar. Prima dorință a unei inimi renăscute este

să aducă și pe alții la Mântuitorul.” (Tragedia veacurilor, pag. 67, ed. 1996)

Tot în Kemerovo am întâlnit un frate, parcă deosebit de ceilalți. Era din orașul Biisk, oraș mare, cu peste 200.000 de locuitori, dintre care mai mult de

12.000 sunt bolnavi de SIDA. Chiar acest frate era bolnav. Dorea cu toată ființa lui să spună tuturor despre bucuria sufletului său. Hristos îl schimbase în urmă cu un an și acum era un misionar.

Următorul seminar a avut loc la Krasnaiarsk, un mare oraș industrial cu peste 800.000 de locuitori, în care avem șapte biserici, dintre care o singură casă de rugăciune. Orașul are peste 50 de kilometri lungime și este situat pe malurile râului Enisei. Au participat peste 80 de frați din orașele Kansk, Minusinsk, Sainogorsk și Republica Haciașia. Rămân uimit să vadă și în aceste ținuturi puterea iubirii transformatoare a lui Dumnezeu. Am cunoscut pe Iura Kalujnikov, un fost maior KGB, sau pe Alexandru Vladimir, un fost lider comunist, iar astăzi sunt frații noștri. Ce mare

minune! Acolo unde împăratul acestei lumi și-a înfipt steagul puternic, Prințul Emanuel a înfipt un alt steag pe care se pot vedea urme de sânge. Sânge curățitor, sânge de Fiu de Dumnezeu!

Sacrificiul Lui a atras atât de multe suflete și... câte va mai atrage încă!

Al patrulea seminar a avut loc la Ulan Ude, capitala Republicii Buriate, aproape de granița cu Mongolia. În aceste locuri sunt peste 500.000 de budisti și mulți dintre frații noștri din acest ținut provin din familii budiste. Am putut vizita cel mai mare templu budist din Rusia, la Ivolga, am asistat puțin la ceremonia lor și am vorbit cu unii preoți. Ei așteaptă pe al cincilea Buda, care va veni, spun ei, peste 300 de ani. Dar vor trebui să vină 1.000 de Buda, și când va veni ultimul, totul se va lua de la început. Ce credință?! Nu au nici un pic de nădejde, de speranță! Mă rugam pentru ei și-I mulțumeam lui Isus că L-am cunoscut. Cât de privilegiați suntem noi! Ce mare onoare avem să fim copii ai Dumnezeului celui veșnic!

La acest seminar au participat 130 de frați și surori din Republica Buriata și din orașele Bagdarin, Cita și Irkutsk. Temperatura maximă era de -25 de grade C. Mulți frați spuneau că o așa iarnă călduroasă nu au mai văzut niciodată, pentru că anul trecut au fost -50 de grade C timp de mai bine de o lună.

Krasnaiarsk

Omsk

Următorul seminar a fost la Omsk, unde au participat în jur de 100 de persoane. Omskul este un oraș mare, cu 1.300.000 de locuitori, aproape de granița cu Kazakstanul. Aici am cunoscut-o pe sora Marina Ismacaeva, care cânta altfel decât ceilalți, care exprima pace și bucurie pe chipul ei, o soră tatarcă din orașul Turkmenabad, din Turkmenistan. Trecuse granița în Rusia fiindcă era prigonită în țara ei. Apartamentul îi fusese confiscat de stat pentru că la ea în casă era o adunare formată din șapte frați adventiști. În Turkmenabad, adventismul este interzis, dar, cu toate acestea, Dumnezeu Își are copiii Săi și acolo.

Ultimul seminar a fost în Ucraina, chiar în Kiev, unde au participat peste 180 de frați și surori. Rămân uimit pentru deschiderea ucrainenilor pentru lucrare misionară personală și mă rog ca și adventiștii din România să simtă nevoia după o relație cât mai profundă cu Isus, de o ancorare mai puternică în Cuvântul Său și de o implicare totală pentru mărturisirea credinței lor. Proiectele mari sunt bune, metodele moderne de

evangelizare trebuie să fie sprijinite, dar ce păcat că, din ce în ce mai mult, se neglijează una dintre cele mai importante și în același timp cele mai eficiente metode de lucrare misionară, și anume lucrarea personală. Cred că ar trebui să mai privim și spre est, nu doar spre vest, cred că ar trebui să învățăm din exemplul Modelului divin. Un pasaj inspirat spune: „Într-o mare măsură,

această acțiune trebuie adusă la îndeplinire printr-o lucrare personală. Aceasta a fost metoda de lucru a Domnului Hristos. Lucrarea Sa a fost în mare măsură adusă la îndeplinire prin convorbiri personale. El avea o considerație deosebită chiar și numai pentru un singur ascultător. Adesea, prin acel singur ascultător, solia a fost dusă la mii de persoane. Noi nu trebuie să așteptăm ca sufletele să vină la noi; trebuie ca noi să le căutăm acolo unde se găsesc ele... Sunt mulți aceia la care Evanghelia nu va ajunge niciodată, dacă ea nu le este dusă.” (Parabolele Domnului Hristos, pag. 154, ed.1995). Cred din toată inima că, atunci când Îl cunoști pe Isus cu adevărat, când inima și mintea sunt pline de cuvintele Sale, nu poți să taci. Nu președintele uniunii te va împinge la lucrare, nici pastorul și nici responsabilul cu evangelizarea din comunitate, ci Duhul lui Hristos care ți-a încălzit inima. E timpul, fratele meu și sora mea, să pornim la lucru! Este timpul să învățăm metodele cele mai simple, pe care le-a folosit și Isus, și să-L ducem la cât mai mulți.

Kiev

Da, textul ebraic folosește cuvântul „binecuvântează” (*berak*), și nu verbul „bleastă” (*qillel* sau *arar*). Dar, în cazul acesta, un răspuns scurt nu este suficient.

Când studiem sensul unui cuvânt din Biblie, trebuie să examinăm modurile diferite în care este folosit în contextul său specific. Ceea ce complică întrebarea dumneavoastră este faptul că „a blestema” nu reprezintă unul dintre sensurile cuvântului *berak* („a binecuvânta”). Dar, în unele pasaje, verbul „a binecuvânta” pare să însemne „a blestema” sau „a blasfemia”. Cercetătorii Biblicii spun că, în cazul acesta, verbul „a binecuvânta” este folosit eufemistic.

În mod evident, pentru scriitorul Biblicii, asocierea celor două cuvinte, verbul „a blestema/blasfemia” și „Dumnezeu” („a-L blestema pe Dumnezeu”), era ofensatoare pentru sensibilitatea sa religioasă. Prin urmare, a fost necesar ca el să parafrazeze această idee, folosind un cuvânt care suna mai puțin jignitor. Ca rezultat, verbul „a blestema” a fost înlocuit cu verbul „a binecuvânta”.

Expresiile eufemistice sunt obișnuite în toate limbile, iar limba ebraică nu face excepție. Întrebarea este dacă, în unele cazuri, verbul „a binecuvânta” este folosit eufemistic. Să examinăm câteva versete.

1. *Folosirea eufemistică a verbului „a binecuvânta” în afara cărții lui Iov.* Numărul pasajelor în care găsim fenomenul pe care tocmai l-am descris este foarte limitat. Unul dintre cele mai bune exemple se află în 1 Împ. 21,10.13. Izabela a cerut ca martori mincinoși să depună mărturie împotriva lui Nabot, spunând că l-au auzit „blestemând [binecuvântând]” pe Dumnezeu și pe împăratul. Pe baza acestei mărturii, Nabot a primit pedeapsa capitală. Evident că nimeni nu trebuie să fie omorât cu pietre pentru că Îl binecuvântează pe Dumnezeu; de aceea, verbul „a binecuvânta” este folosit aici ca un eufemism.

2. *Folosirea eufemistică a verbului „a binecuvânta” în cartea lui Iov.* Iov obișnuia să aducă jertfe pentru copiii săi, pentru că el gândea: „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat [binecuvântat] pe Dumnezeu în inima lor” (Iov 1,5). Nu este necesară nici o jertfă pentru că Îl binecuvântăm pe Dumnezeu. Iov trece de la păcat în general la exprimarea sa cea mai radicală în a-L blestema pe Dumnezeu.

Apoi, descoperim că Satana Îi spune lui Dumnezeu: „Întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are [Iov], și sunt încredințat că Te va

Soția lui Iov

blestema [binecuvânta] în față” (Iov 1,11; vezi și Iov 2,5). Aceasta nu este o expresie sarcastică/ironică – „În mod sigur Te va binecuvânta!” –, ci o exprimare a unei certitudini. Expresia „în față” exprimă dispreț deschis. Folosirea eufemistică a verbului „a binecuvânta” pare să se potrivească foarte bine în contextul acesta.

3. *Folosirea eufemistică a verbului „a binecuvânta” în afirmația soției lui Iov.* Cum a spus soția lui Iov: „Bleastă” sau „Binecuvântează pe Dumnezeu și mori”? Răspunsul lui Iov pare să susțină ideea că „binecuvântează” este folosit aici ca eufemism pentru „bleastă”. Dacă ea îl încurajează să Îl binecuvânteze pe Dumnezeu și să moară, atunci de ce i-a spus Iov: „Vorbești ca o femeie nebună” (Iov 2,10)? Indiferent de ceea ce a încercat ea să spună, lui Iov i s-a părut că afirmația ei nu este în armonie cu devoțiunea față de Dumnezeu.

Cunoaștem foarte puțin despre această femeie și există tendința să o considerăm o femeie nelegiuită. Fără îndoială că suferința lui Iov a făcut-o și pe ea să sufere. Pierderea întregii averi i-a produs suferință, dar și mai devastatoare, din punct de vedere emoțional și psihologic, a fost pierderea tuturor copiilor ei. Probabil suferința ei a fost chiar mai intensă decât cea a soțului său. Și totuși, în această istorisire, ea își suportă suferința în tăcere. Ea îl iubea pe Iov. Fără îndoială că pentru ea a fost extrem de dureros să vadă că soțul ei trece printr-o suferință cumplită, de ordin fizic, psihologic și spiritual, și că ea nu poate să facă nimic pentru ca să aducă alinare.

Se pare că i-a mai rămas o singură metodă. Ea îi vorbește lui Iov din adâncul iubirii și preocupării sale pentru el. Ea nu își dă seama că, asemenea lui Petru, exprimă ecoul cuvintelor lui Satana. Nu. Ea nu este o femeie nebună, dar, în ziua aceea, a vorbit „ca” o femeie nebună.

Iov înțelege suferința ei adâncă și îi spune: „Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?” (vers. 10). El pare că spune: „Dumnezeu ne-a dat lucruri bune ca să le administrăm pentru El și le-am administrat cu bucurie; acum, am ajuns administratori ai suferinței pentru El; păstrează-ți credința”. Probabil, în momentul acela, el a îmbrățișat-o și au plâns amândoi.

Angel Manuel Rodriguez,

director al Institutului de Cercetări Biblice al Conferinței Generale.

Adventist Review,
13 aprilie 2000

Este adevărat că soția lui Iov i-a spus: „Bleastă pe Dumnezeu și mori” (Iov 2,9)? De curând, am fost informat că textul original spune: „Binecuvântează-L pe Dumnezeu și mori”. Care versiune este corectă?

Introducere în studiul parabilelor

Gabriel Golea,
profesor la Institutul
Teologic AZȘ

Câteva considerații generale despre metoda de lectură a parabilelor

Istoria interpretării parabilelor ne învață că există cel puțin două tendințe majore, importante în descifrarea pildelor:

- O interpretare simbolică, alegorică a pildelor. Mulți au tendința de a vedea în fiecare detaliu al parabolei un corespondent semnificativ pentru viața lor cotidiană.

Astfel, de exemplu, în parabola cu omul căzut între tâlhari (Luca 10,25-37), este relativ ușor să vezi, în samariteanul milos, prefigurarea Mântuitorului; în victima atacului banditesc, cazul oricărui om lovit de păcat și lăsat în voia necruțătoare a soartei; în personajele care „trec pe alături”, etape ale istoriei, începând cu poporul evreu și ajungând la creștinismul contemporan; în hanul unde va fi îngrijit omul bătut, biserica lui Hristos... Ne oprim puțin și ne întrebăm: dar cei „doi lei” (literal, „doi dinari”), ce acoperă cheltuiala pentru îngrijire, cu ce-ar putea fi identificați? Dar măgarul pe care omul nostru a fost adus la han?... Observați, lucrurile se complică atunci când vrem cu orice preț să găsim, într-o parabolă, un echivalent ce ar putea fi purtător de solie pentru actualitatea credinței.

- O viziune unitară, globală a parabolei. În fața unei parabole, cel mai potrivit ar fi să ne întrebăm: Care este mesajul central pe care această pildă vrea să-l transmită? Ce-a vrut, de fapt, să spună Mântuitorul atunci când a rostit-o și care este răsunetul ei pentru cititorul modern? În formularea răspunsului, parabola va deveni astfel, dincolo de toate

amănunțele ei, purtătoarea unui „bloc” compact de sensuri, a unui monolit evident, în care lecția principală se oferă generos, distingându-se de restul învățăturilor care, deși interesante, rămân totuși secundare. Acestea din urmă pălesc în fața ideii principale, ce invadează ființa lăuntrică a destinatarului parabolei cu solia gândului unic, evident și plin de speranță.

Pe scurt: să nu ne pierdem în amănunte; ceea ce ne interesează este gândul central! Parabola nu încetează să ne surprindă, ea abia începe să-și adreseze solia cititorului atent și binevoitor.

Parabola lucrătorilor în vie, angajați la ore diferite (Mat. 20,1-16)

Traducere personală:

1. Căci Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar care a ieșit dis-de-diminează, să-și tocmescă lucrători la vie. 2. S-a învoit cu lucrătorii pentru un leu („un dinar”) pe zi și i-a trimis la vie. 3. A ieșit pe la ora nouă și i-a văzut pe alții, stând în piață fără lucru. 4. „Duceți-vă și voi în via mea”, le-a zis el, „și vă voi da ce va fi cu dreptul”. 5. Și s-au dus. A ieșit iarăși pe la ora douăsprezece și pe la ora trei (după-amiază) și a făcut la fel. 6. Când a ieșit pe la ora cinci (după-amiază), a găsit pe alții stând (în piață) și le-a zis: „De ce stați aici toată ziua fără lucru?” 7. Ei i-au răspuns: „Pentru că nu ne-a tocmit nimeni”. „Duceți-vă și voi”, le-a zis el, „în via mea”. 8. Când a venit seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: „Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi”. 9. Cei de la ora cinci (după-amiază) au venit și au luat fiecare câte un leu („dinar”). 10. Când au venit, cei dintâi gândeau că vor primi mai mult, dar au primit și ei tot câte un leu („dinar”) de fiecare. 11. După ce au primit banii cărteau împotriva gospodarului 12. și ziceau: „Aceștia de pe urmă n-au lucrat decât o oră și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, care am suferit greul și canicula zilei”. 13. Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate: nu te-ai tocmiți cu mine cu un leu („dinar”)?” 14. I-ați ce ție se cuvine și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție. 15. Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău

rău, fiindcă eu sunt bun?" 16. Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă" (unele manuscrise adaugă: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși”).

Gândul central al parabilei

În parabola lucrătorilor invitați la ore diferite să lucreze în vie, un mesaj central, unic, se conturează încă de la început: Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un „gospodar"! Restul povestirii este doar detaliu. Toată atenția va fi atrasă de comportamentul acestui stăpân puțin obișnuit, o persoană ale cărei gesturi, cuvinte și interpretări surprind. O logică fără seamăn se instalează și dă naștere unei noțiuni cu totul maiestuoase: niciodată nu este prea târziu, atunci când trebuie să lucrezi pentru Gospodarul cerului. În plus, dacă El propune Împărăția celor ce „stau degeaba”, acest lucru are loc doar pentru simplul fapt că El este prea bun! Ciudată logică!

Pe măsură ce avansăm în lectură, alte gânduri secundare se desprind binefăcător:

1. Un context de concurență.

Parcă am fi, încă de la început, într-un spațiu în care doar cei cu șansă vor câștiga: pe piața de lucru unii sunt angajați, alții stau mai departe fără perspectiva salariului zilnic. Mai târziu, lucrurile nu se aranjează deloc, căci iarăși rămân unii neangajați. Iar, la sfârșit, plata se face tot în contextul concurenței: unii sunt plătiți cum nu ar merita, sub privirile pline de nerăbdare, dar și de invidie colegială ale celorlalți.

2. Nici o tranzacție, nici o tocmeală cu cei care oricum nu au nimic de pierdut! Primii muncitori angajați cunosc suma pe care o vor primi la sfârșitul zilei... Ultimii angajați știu doar că cel puțin nu vor mai sta în piață. În ceea ce privește salariul, nici măcar nu se gândesc să pună condiții, până și acești nenorocoși lucrători au bun-simț, până și ei, care nu au nici o umbră de succes în afaceri, dar care știu ce înseamnă să nu pretinzi nimic atunci când tu însuși nu valorezi prea mult. Ei nu

impun nimic, simpla conformare la gestul intendentului (ispravnicului) de a trece în față îi va face bogați...

3. Un patron care, incontestabil, face ce-i place. Repede identificăm câteva „neregularități” în comportamentul gospodarului: el face angajări chiar seara, atunci când, toată lumea o știe, în vie se lucrează bine dimineața! Apoi, plata o face în sens invers... De fapt, aici este forța parabilei: stăpânul modifică ordinea „logică” a lucrurilor, pentru a pune în evidență un alt mod de a gândi... Unei logici umane, bine ritmate de propriul egoism și ambiții, îi corespunde o logică divină, ce depășește orice așteptare.

4. Plata este reflectarea unei alte logici. Patronul face ce vrea cu ceea ce este al lui. Dumnezeu este bun! Această bunătate nu are de ce să se justifice în fața răutății invidioase a celor care cred că, în ultima clipă, Stăpânul le va schimba salariul doar pentru că a hotărât ca la sfârșitul zilei să se ocupe și de alții. Am convenit așa, vom primi ceea ce ni s-a promis! Dar, ca și alții să se bucure de aceleași privilegii, nu înseamnă o reducere a propriei porții, nici o micșorare a interesului pentru ea!

5. O șansă ratată pentru cei veniți primii, dar plătiți ultimii. Am putea spune că una este să obții salariul de la patron, cu totul alta este să te bucuri de prezența Lui! Chiar dacă nu sunt justificate nemulțumirile lor, lucrătorii de la prima oră se dovedesc a fi dintre aceia care pierd... Toată ziua au lucrat cu un singur gând: plata de seară, uitând de fapt să se bucure de avantajele zilei, de prezența Stăpânului. Munca în sine este o răsplată, dincolo de plata însăși.

6. Compararea cu celălalt. Lucrătorii privesc fișele de pontaj ale celor care vin mai târziu și speră ca salariul lor să fie modificat, doar pentru faptul că aceștia vin să

lucreze în urma lor. În termeni de comparație, primii estimează că trebuie să li se modifice salariul, doar pentru că au avut șansa să fie angajați primii... O cursă a meritelor. Împărăția însă propune generos un salariu convenabil pentru toți. Ce trist că, a doua zi, primii lucrători nu și-au mai reluat lucrul în vie, ci au trebuit să plece...

7. Caracterul ferm al gospodarului. Bunătatea nu exclude fermitatea. Fermierul le spune: „Ia-ți ce ți se cuvine și... pleacă!” (vers. 16). Trebuie să fi fost teribil ca, în plină criză de forțe de muncă, după ce, în sfârșit, ai găsit un loc de muncă nesperat, să ți se spună: „Măine nu mai ai ce căuta la lucru!” O lecție tristă, aproape de micile invidii de la serviciu. Merită să fii generos cu colegii... La sfârșitul zilei te așteaptă plata promisă și, în plus, perspectiva de a lucra și a doua zi.

8. Împărăția nu se câștigă, ea se primește doar. După cum ea se poate și refuza, de altfel. Stăpânul generos oferă de lucru în via Sa, El îi invită la muncă pe cei pe care-i găsește în piață. Ce face ca salariul să fie egal, în ciuda orelor de muncă disproporționate? În nici un caz „greul și căldura zilei” (vers. 12), ci bunătatea incomparabilă a unui stăpân generos.

Concluzii:

Nu este nimic mai prețios decât gândul că putem lucra pentru Hristos, indiferent de ora la care am fost chemați să o facem. În plus, suntem fericiți că plata pentru ceea ce am muncit ține mai degrabă de bunătatea Lui decât de lucrul nostru!

Biserica și interpretarea Sfintelor Scripturi

Cornel Dărvășan,

pastor asistent,
Timișoara

Este Scriptura propriul interpret sau interpretarea acesteia este încredințată de Dumnezeu doar bisericii?

Pentru a înțelege relația dintre Biserică, Scriptură și interpretarea ei se pot pune următoarele întrebări: Cine are dreptul să interpreteze Scriptura? Este Scriptura propriul interpret sau interpretarea acesteia este încredințată de Dumnezeu doar bisericii, care este „stâlpul și temelial adevărului” (1 Timotei 3,15)? În momentul în care acceptăm Scriptura ca propriul interpret, nu există riscul ca teologia să fie divizată după înțelegerile fiecărui individ în parte, ceea ce ar duce la confuzie doctrinală? Nu cumva existența atâtor denominațiuni religioase și atâtor modele de interpretare a Scripturii se datorează tocmai neglijării autorității bisericii, ca autoritate finală în interpretare? Nu este biserica aceea care a primit autoritatea de la Isus Hristos, ca să decidă ce este adevărat și ce nu este, cum trebuie interpretat textul sacru și cum nu trebuie? Tradiția nu este modalitatea cea mai sigură de a conserva credința apostolică, de a dovedi felul cum au interpretat apostolii revelația și de a o transmite, prin biserică, generațiilor care vin, în vederea mântuirii lor? Iată câteva întrebări la care am dori să dăm un răspuns în acest articol.

În primul rând, vom aborda sistemul interpretativ tradițional, care ne va prezenta Biserica și Tradiția ca fiind cele mai în măsură să interpreteze textul Scripturii. Apoi, vom explora poziția protestantă *Sola Scriptura*, care susține că singura normă în materie de credință și interpretare este însăși Biblia, care devine astfel propriul interpret. În a treia parte, vom aborda perspectiva neoprotestantă, evanghelică, în ceea ce privește interpretarea. În final, va fi prezentată poziția adventistă cu privire la interpretarea Scripturii.

Sistemul ortodox, tradițional, vorbește despre faptul că „Sfânta Scriptură, deși este

Cuvântul lui Dumnezeu, revelat direct unor oameni sfinți, totuși aceștia sunt într-un fel coautorii Sfintei Scripturi... ei *n-au scris din postura de indivizi izolați, ci în calitate de exponenți ai unei comunități umane*, ai unor comunități de credință precise (sublinierea autorului =s.a.)”¹. Se menționează că „legătura dintre Sfânta Scriptură, ca adevăr revelat de Dumnezeu, și Sfânta Biserică, drept comunitate istorică de credincioși, care a receptat de la Dumnezeu cărțile sfinte și are autoritatea de a le împărtăși și transmite fidel în istorie, este o legătură organică, peste care nu se poate trece”². În eventualitatea faptului că Sfânta Scriptură este vestită și în alte feluri și poate lucra și în afara bisericii, ea nu e garantată decât „în biserică, pentru că numai ea *are norma de interpretare verificată prin tradiție și asistată de autoritatea Sfântului Duh*, conform căreia ea se numește ‘stâlpul și temelial adevărului’ (s.a.)”³. Atunci când se vorbește despre relația dintre Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție și Biserică, se accentuează că legătura dintre ele iese cel mai puternic în relief când este vorba de interpretarea Scripturii. Se consideră că doar biserica este în stare și singura autorizată să interpreteze corect Sfânta Scriptură „tocmai datorită faptului că ea face această interpretare prin Sfânta Tradiție; adică tocmai prin memoria fidelă de credință a creștinătății, memorie garantată de teologhisirea întregii creștinătăți până în prezent, mai ales prin experimentarea, teologhisirea, cu viața proprie a generațiilor de teologi ai bisericii, ceea ce constituie criteriul cel mai important de fidelitate față de conținutul Sfintei Scripturi”⁴. Din cauza aceasta, „Biserica este unică și nedespărțită (indisolubilă) (Matei 16,18). Există de-a lungul veacurilor și este ‘stâlpul și temelial adevărului’, adevărul se sprijină pe biserică, și nu biserica pe adevăr; biserica este

Adevărul, întrucât capul ei este Hristos, adică adevărul⁷⁵. Mai mult decât atât, „Sfânta Biserică are întâietate de timp și de funcționare, pentru că a trebuit să existe mai întâi comunitatea de credincioși, ca să i se poată încredința Legea Vechiului Testament și apoi să ia naștere Biserica Creștină, pentru ca, prin ea și membrii ei, să fie scrise cărțile Noului Testament (s.a.)⁷⁶. Atunci când se ia în discuție problema canonului, în teologia răsăriteană se accentuează faptul că „a trebuit să se exprime autoritatea, adică Biserica, printr-o normă precisă, de credință și interpretare, adică prin Sfânta Tradiție (s.a.)⁷⁷.

Sistemul tradițional catolic se deosebește puțin de cel ortodox, deși îi dă un rol important Bisericii și Tradiției în problema interpretării. Astfel, „misiunea de a interpreta în mod autentic Cuvântul lui Dumnezeu scris sau transmis a fost încredințată numai Magisteriului viu al Bisericii, a cărui autoritate se exercită în Numele lui Isus Hristos, adică episcopilor aflați în comuniune cu urmașul lui Petru, episcopul Romei⁷⁸. După cum observăm, se dă o mare importanță ordinului ierarhiei superioare decât în Biserica Ortodoxă. Poziția Magisteriului Bisericii se consideră totuși inferioară Cuvântului lui Dumnezeu, astfel: „Acest Magisteriu nu este însă deasupra Cuvântului lui Dumnezeu, ci îl slujește, învățând numai ceea ce a fost transmis, deoarece prin porunca dumnezeiască și cu asistența Duhului Sfânt îl ascultă cu pietate, îl păstrează cu sfințenie și îl expune cu fidelitate și ia din acest tezaur al credinței tot ceea ce propune ca adevăr de credință revelat de Dumnezeu⁷⁹. Conciliul istoric Vatican II, referitor la problema interpretării, indică trei criterii: „în primul rând, trebuie dată o mare atenție conținutului și unității întregii Scripturi”. Oricât ar fi de diferite cărțile care o alcătuiesc, Scriptura este una. În al doilea rând, Scriptura trebuie citită în „Tradiția

vie a întregii Biserici”. În al treilea rând, trebuie să fim atenți „analogia credinței”, „coeziunea adevărilor de credință între ele și proiectul total al revelației¹⁰.

Principiul protestant *Sola Scriptura* încerca să salveze autoritatea Scripturii de „dependența servilă față de biserică, dependență care făcea Scriptura inferioară bisericii... Biserica, departe de a avea prioritate față de Scriptură, este, de fapt, creația Scripturii, concepută în pânțele Scripturii. „Cine poate să-și nască propriul părinte?” a întrebat Luther. „Cine își naște propriul făcător?”¹¹ Luther nu dă

la o parte, pur și simplu, tradiția, el nu renunță la crezul apostolilor împreună cu formulările de la Niceea și Calcedon, pe care nu le consideră o autoritate care să concureze cu Scriptura. Dincolo de aceasta, „lucrul la care Luther nu putea să renunțe era calitatea fundamentală a Scripturilor de a fi un standard. Toate crezurile, scrierile părinților, deciziile conciliare trebuie judecate, deși nu au dreptul să judece niciodată după rânduiala neschimbătoare a Cuvântului lui Dumnezeu¹². Luther a insistat asupra faptului că „Evanghelia a dat naștere bisericii, și nu biserica Evangheliei. Adevărata comoară a Bisericii este Sfânta Evanghelie a slavei și a harului lui Dumnezeu¹³.

În sistemul evanghelic, Dumnezeu Însuși este autoritatea ultimă în probleme religioase. „El

are dreptul – în virtutea a ceea ce este El – să stabilească etalonul pentru credință și practică. Totuși, în problemele majore, El nu-și exercită autoritatea în mod direct. Mai exact, El a delegat acea autoritate prin crearea unei cărți, Biblia. Pentru că transmite mesajul Lui, Biblia are aceeași autoritate pe care S-ar aștepta Dumnezeu să I-o recunoaștem, în cazul în care ne-ar vorbi în persoană.¹⁴ Aceeași poziție o adoptă și alți teologi evanghelici, referindu-se la Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind „adevărul adevărului, semnificația semnificației¹⁵, și ei amintesc faptul că, în primul rând, El (Isus) a supus autoritatea tradiției autorității superioare și normative a Scripturii. Isus i-a acuzat pe cărturari că au lăsat la o parte porunca lui Dumnezeu pentru a respecta propriile tradiții (Marcu 7,9)¹⁶. Mai mult decât atât, în viziunea evanghelică, nu biserica este cea care dă tonul unei interpretări corecte, ci Însuși Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Erickson concluzionează că „există o lucrare lăuntrică a Duhului Sfânt, iluminând înțelegerea ascultătorului sau cititorului Bibliei, realizând comprehensiunea semnificației și creând o certitudine legată de adevărul și originea ei divină¹⁷. De asemenea, el accentuează latura subiectivă a Cuvântului autoritar: „Cuvântul obiectiv, Scriptura scrisă, împreună cu acel cuvânt subiectiv, iluminarea și convingerea lăuntrică a Duhului Sfânt, constituie autoritatea pentru creștin¹⁸. Rogers și McKim vorbesc despre afirmarea autorității Scripturii prin Duhul Sfânt: „Pentru învățătorii creștini timpurii, Scriptura era întregă, ca o măsură de a duce oamenii la mântuire și de a-i călăuzi în viața de credință. Această autoritate le-a fost afirmată de lucrarea Duhului Sfânt în inimile lor¹⁹.

Geisler completează, spunând că „întrebarea importantă nu este dacă Isus este revelația finală și completă

a lui Dumnezeu – lucrul acesta este declarat în repetate rânduri în Scriptură –, ci întrebarea este: Unde poate fi găsită acea revelație deplină și finală și cine sunt agenții ei autorizați?²⁰ El răspunde mai departe, subliniind faptul că cei doisprezece apostoli sunt singurii agenți autorizați ai lui Hristos.

Abordarea adventistă ține cont de câteva principii hermeneutice de bază:

În primul rând, este accentuat principiul *Sola Scriptura*. James White spune: „Biblia este lumina noastră, ghidul nostru. Este regula noastră de credință și practică”²¹. Al doilea criteriu de care trebuie să se țină cont este principiul unității Scripturii: „De-a lungul întregii Biblii, există o mare idee: ruina omului prin păcat și reabilitarea lui prin har; într-un cuvânt: Isus Hristos Salvatorul!”²² Al treilea principiu este „lasă Scriptura să explice Scriptura”, apoi „armonia poate fi văzută în tot întregul”²³. Următorul lucru de care trebuie să se țină cont este autoritatea limbilor originale. În penultimul rând, „Scriptura trebuie interpretată în conformitate cu caracterul literal al scrierilor – fără misticism și alegorii”²⁴. În final, este accentuat principiul tipologic. Adventiștii consideră scrierile lui Ellen White ca fiind „lumina mai mică, ce conduce spre lumina mai mare a Bibliei”. Viziunea adventistă este de acord cu principiul iluminării lăuntrice, prin Duhul Sfânt, dar trebuie îndeplinite câteva condiții, de care trebuie să ținem cont. Referindu-ne la acest șir de abordări, am dori să ridicăm din nou câteva întrebări: Dacă Tradiția Bisericii este o normă precisă, de credință și interpretare, atunci cum se face că există posibilitatea ca Sfânta Tradiție să se fi alterat? „Cât privește neschimbarea și nealterarea Sfintei Tradiții, aceasta se poate cunoaște dacă se controlează menținerea următoarelor două condiții: să nu consfințească formulări cuprinzând în sine contradicții sau care se contrazic cu tradiția apostolică sigură și să nu contrazică Sfânta Scriptură... Când nu îndeplinește aceste condiții, tradiția nu poate fi adevărată și sfântă, deci nu poate fi admisă și

urmată.”²⁵ „Tradiția mărturisește despre Scriptură, iar aceasta face parte din tradiție, cu toate acestea, Biblia rămâne primul izvor al credinței, de o importanță primordială și cu o autoritate absolută... Întreaga tradiție și orice dogmă trebuie să fie totdeauna de acord cu Sfânta Scriptură.”²⁶ Nu putem neglija faptul că, după înălțarea lui Hristos la cer, biserica a conservat în tradiția orală adevărurile pe care Hristos și apostolii le-au predicat, după care aceste adevăruri au fost consemnate în scris. Deci, în sensul acesta, biserica poate fi păstrătoarea adevărului revelat al primului secol. Dar, după ce ultimul dintre cei doisprezece apostoli a încetat din viață, nimeni nu avea autoritatea lor ca să dicteze norme. Iar dacă de la părinții apostolici și bisericеști avem un tezaur de comentarii biblice și dovezi ale păstrării credinței, toate acestea trebuie trecute prin filtrul întregului adevăr scripturistic.

Mai există un lucru demn de luat în seamă, atunci când ne referim la autoritatea supremă în ceea ce privește interpretarea. Amintim acum patru ipostaze ale Cuvântului: Cuvântul scris, Cuvântul întrupat, Cuvântul propovăduit și Cuvântul trăit (exemplificat). Cuvântul scris se referă la Sfânta Scriptură și este produs divino-uman. Duhul Sfânt, care a inspirat Scriptura și factorul uman, a contribuit la scrierea ei. Cuvântul întrupat este Isus Hristos, care este de asemenea divino-uman, din Duhul Sfânt și fecioara Maria. Cuvântul propovăduit are și el două dimensiuni: agentul uman și Duhul Sfânt, factorul însuflețitor, recreator. Cuvântul experimentat poate fi trăit doar prin puterea Duhului Sfânt, ca mijloc de sfințire, și cu contribuția factorului uman, la nivelul acceptării. Între primele două ipostaze ale Cuvântului, nu pot exista contradicții, pentru că Duhul Sfânt este Dumnezeu și pentru că Dumnezeu nu Se contrazice pe Sine. Dacă, în Cuvântul scris, Duhul Sfânt a vorbit despre o normă, dacă această normă a fost îndeplinită în Cuvântul întrupat, ea trebuie propovăduită și trăită și în viețile noastre. Niciodată Duhul Sfânt, care a inspirat Scriptura și care L-a

condus întreaga viață pe Isus Hristos, nu-mi va ilumina mintea să înțeleg și să trăiesc ceva împotriva Scripturii și împotriva aspectelor normative ale vieții lui Isus Hristos. (Totuși omul – chiar onest fiind – se poate înșela în modul de a înțelege Cuvântul și poate eșua în trăirea lui. n.tr.)

În concluzie, considerăm că Biblia este autoritatea finală, că este „adevărul” (Ioan 17,17), cu mențiunea că biserica este „stâlpul și temelia adevărului”, dar, dacă biserica nu se întoarce la credința primară, apostolică, martorul credincios, Isus Hristos, spune: „Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești” (Apoc. 2,5).

¹ Pr. George, Remete, *Dogmatica Ortodoxă*, pag. 107.

² idem, pag. 128.

³ ibidem.

⁴ idem, pag. 109.

⁵ Dr. Antonios, Alevizopol, *Ortodoxia în fața sectelor*, pag. 78.

⁶ Pr. George, Remete, *Dogmatica Ortodoxă*, pag. 110.

⁷ ibidem.

⁸ Catechismul Bisericii Catolice, pag. 33.

⁹ ibidem.

¹⁰ idem, pag. 36.

¹¹ Timothy, George, *Teologia reformatorilor*, pag. 96.

¹² idem, pag. 97.

¹³ idem, pag. 105.

¹⁴ Erickson, Millard, *Teologie creștină*, pag. 264.

¹⁵ Henry, Carl, *Dumnezeu, revelație și autoritate*, vol. I, pag. 31.

¹⁶ Henry, Carl, *Dumnezeu, revelație și autoritate*, vol. III, pag. 35.

¹⁷ Erickson, Millard, *Teologie creștină*, pag. 265.

¹⁸ idem, pag. 270.

¹⁹ Rogers, Jack, McKim, Donald, *Authority and Interpretation of the Bible – An Historical Approach*, pag. 457.

²⁰ Geisler, Norman, *Apologetică creștină*, pag. 406.

²¹ Hyde, Gordon, *A symposium of Biblical hermeneutics*, pag. 117.

²² ibidem.

²³ ibidem.

²⁴ Hyde, Gordon, *A Symposium of Biblical Hermeneutics*, pag. 117.

²⁵ Ilie, Cleopa, *Despre credința ortodoxă*, pag. 25.

²⁶ Paul, Evdokimov, *Ortodoxia*, pag. 207.

Rezultatele concursului „Comoara ascunsă” – Brașov

Pe data de 3 ianuarie 2002, a avut loc la Brașov etapa finală a concursului biblic „Comoara ascunsă”. Iată clasamentul final:

Premiul I: Grupa de Companioni din Pietroșani, Conferința Muntenia, formată din Cristian Sandu, Daniel Udrea, Laurențiu Herea, Cătălina Ion și Cristina Ioniță; **Premiul II:** Grupa de Companioni „Optimiștii” din Cantemir, Brăila, Conferința Muntenia, formată din Grațela și Otilia Untea, Oana Vasile, Mihaela Ionașcu și Monica Bădicel; **Premiul III:** Grupa de Companioni „West” din Socodor, Conferința Banat, formată din Mihaela Corb, Bogdan Criste, Delia Stana, Samuel Negoiescu și Flavius Chira; **Mențiune I:** Grupa de Companioni „Candela” din Filadelfia, Buzău, Conferința Muntenia, formată din Georgiana Turcan, Mihaela Lupu, Cristina Duman, Cerasela Șerban și Mariana Răducan; **Mențiune II:** Grupa din Băraști-Hațeg, Conferința Banat, formată din Liviu-Daniel Drăgan, Marian-Cornel și Mirela-Crina Merițoni, Sergiu Mihai Pandia și Cristina Monica Păulescu.

Departamentul de Tineret

Spot publicitar despre „Ziua de odihnă” – Maryland, SUA

Un spot publicitar de televiziune, care va fi transmis anul acesta prin cablu și canale de satelit, este conceput pentru a atrage atenția publică asupra Bisericii A.Z.Ș.

Începând de luna aceasta și până în decembrie, spotul de 30 de secunde va fi transmis periodic pe canalul de televiziune Hallmark Channel, care are un număr de 83 de milioane de abonați, și pe ACN (Adventist Communication Network).

Pentru a exprima ceea ce prețuiesc adventiștii cel mai mult cu privire la ziua de Sabat, spotul pune accent pe frumusețea creațiunii și importanța petrecerii timpului cu familia. „Adventiștii de ziua a șaptea se închină lui Dumnezeu sâmbăta, a șaptea zi. Nu este o zi în care să nu se întâmple nimic. Ceva important are loc. Este un timp sacru pentru închinare, pentru familie, pentru trupul, mintea și spiritul nostru. Noi toți suntem creați în felul acesta. Și este bine.”

Rezumat după Jerrica Thurman / ANN

Serviciul militar alternativ – Rusia

Un număr de aproximativ 1.400 de tineri adventiști din Rusia așteaptă finalizarea cu bine a unui proiect de lege care urmează să ofere posibilitatea pentru serviciul militar alternativ. Majoritatea celor 1.400 de tineri, a căror vârstă este în jur de 20 de ani, pot fi chemați pentru unul sau doi ani de stagiul militar obligatoriu chiar în această primăvară. Valery Ivanov, directorul Departamentului de Comunicații al Diviziunii Euro-Asia, raportează că oficialii militari și guvernamentali ai Rusiei au ajuns săptămâna trecută la un acord cu privire la toate punctele-cheie ale acestui proiect de lege.

La 14 februarie, este programată prezentarea proiectului de lege cu privire la serviciul militar alternativ în fața guvernului, iar în cazul unui aviz favorabil, acest proiect va fi înaintat către Duma de stat pentru aprobarea finală.

De mai mult timp, adventiștii din Rusia au insistat asupra adoptării unei legi cu privire la serviciul militar alternativ, având în vedere convingerea că tinerii noștri nu trebuie să folosească arme sau să fie instruiți săucidă. Această atitudine nu se opune însă activităților care duc la menținerea și întărirea păcii. În același timp, prin respectarea zilei a șaptea, ca Sabat, activitățile programate pentru ziua de sâmbătă constituie o dificultate în plus. Tinerii pacifiști, ale căror convingeri sunt autentice, vor fi acceptați în serviciul militar alternativ, timp în care vor îndeplini diferite însărcinări în localitatea sau zona în care locuiesc. Alte activități pot fi incluse în următoarele departamente: pompieri, orfelinat, intervenții în caz de dezastre etc. Se poate primi chiar și un salariu, iar în afara orelor de program se poate continua programul educațional individual. Este posibil ca durata serviciului militar alternativ să fie mai mare de doi ani, așa cum se practică în mod obișnuit în Rusia. Această lege oferă posibilitatea tinerilor credincioși să-și păstreze conștiința curată în fața cerințelor poruncii a patra și a șasea.

Rezumat după ESD Staff / Rebecca Scoggins / ANN

Invitație pentru tabăra de sănătate de la Câmpulung Moldovenesc

Centrul Internațional de Educație pentru Sănătate, în colaborare cu Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă (Herghelina – Mureș), vă propune un eveniment inedit pentru România: tabăra de sănătate.

Scopul taberei este acela de a combina relaxarea și odihna cu educația pentru sănătate și cunoașterea Mântuitorului. De aceea, sugerăm ca fiecare familie adventistă care dorește să ia parte la acest eveniment să invite prieteni, vecini neadventiști, care să-i însoțească.

Pentru persoanele bolnave de diabet, avem programe adecvate pentru reducerea stresului și glicemiei, suferințelor de cardiopatie ischemică, hipertensivilor, celor care vor să renunțe la fumat, cafea sau alcool, precum și celor interesați de a scăpa de kilogramele în plus.

Alte servicii oferite sunt: conferințe pe teme medicale, consultații medicale, masaj, hidroterapie și remedii simple, gimnastică medicală, măsurarea tensiunii arteriale, determinarea indicelui de grăsime corporală, teste computerizate (vârsta inimii, riscul de infarct miocardic, vârsta sănătății) și clase de alimentație vegetariană.

Programul va fi susținut de medici și alte cadre de specialitate.

Celor interesați le vom mai putea oferi, contra cost: determinarea glicemiei și a colesterolului, acces la bazinul de înot și saună, o excursie de o zi în Munții Rarău.

Tabăra va fi găzduită de hotelul BTT Câmpulung Moldovenesc, hotel amplasat într-un cadru mirific, la marginea unei păduri de brazi, pe malul râului Moldova.

Programul taberei va începe duminică, 11 august, și se va sfârși duminică, 18 august (șapte zile).

Costul taberei este de 2.100.000 de lei pentru adulți și 1.500.000 de lei pentru copiii sub 16 ani. În preț se includ: cazare, masă, consultații medicale, tratamente naturale, precum și programul educațional pentru un stil de viață sănătos.

Cei interesați sunt rugați să ne contacteze la adresa de mai jos.

Atenție! Locurile sunt limitate. Pentru înregistrare, detalii și informații suplimentare, vă rugăm să ne anunțați cât mai repede posibil, pe adresa:

Centrul de Educație pentru Sănătate Herghelina (pentru tabără) - O.P. Ceuașu de Câmpie, cod 4320, jud. Mureș, tel. 065.324.011, E-mail: romhes@fx.ro.

Centrul de Educație pentru Sănătate Herghelina

www.adventist.ro – pagina oficială Internet a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

La această adresă găsiți: • prezentarea generală și mărturisirea de credință; • devoționalul zilnic 2002 - „Vești mai bune ca niciodată”; • schițe de predici; • știri; • calendarul apusului soarelui; • concursuri și oferte de carte; • multe alte resurse departamentale (în curând).

Fiind o pagină în dezvoltare, vă așteptăm cu sugestii și materiale.

Ana Brad, Departamentul Comunicații, Uniunea Română

Întrunire la Chișinău

Biserica Creștină AZȘ din Chișinău, str. Maria Drăgan nr. 3, și pastorul Lungu Ștefan își exprimă dorința și marea bucurie de a găzdui pentru data de 1 iunie 2002, în comunitatea „Emanuel”, prima întrunire cu frații moldoveni. Pentru trecerea frontierei nu trebuie pașapoarte.

Participanților li se cere să-și anunțe intenția la sediul asociației până cel târziu la 20 mai. Cea mai apropiată trecere este Iași-Chișinău, cu trenul sau cu autobuzul.

la odihnă

La 31 august 2001, inima fratelui **Pavel Soare** refuză să mai bată. Născut la Speriețeni, jud. Dâmbovița, pe 28 aprilie 1934 și decedat la Șeica Mare, jud. Sibiu, a avut o viață plină de necazuri. La un an după căsătorie rămâne orb, are patru copii împreună cu soția sa, Adriana, își recapătă vederea la un ochi în 1992, în urma unei operații efectuate în Germania, lucrează ca prezbiter în localitatea în care și-a încheiat alergarea și închide ochii în speranța învierii și revederii cu cei dragi. A fost înmormântat la Speriețeni și cuvintele de mângâiere au fost rostite de pastorul local și pastorii Niță Pavel și Soare Eugen. „Ferice de morții care mor în Domnul!”

La vârsta de 76 de ani, la data de 18.12.2001, a încetat din viață fratele **Ștefan Faur**, membru al Bisericii Adven-

La rândul ei, și Biserica AZȘ din Focșani, din str. Avântului nr. 8, jud. Vrancea, ne invită cu amabilitate să susținem cea de-a XVIII-a reuniune în mijlocul frățietății de la Focșani, pe data de 31 august 2002.

Cu această ocazie și în acest loc, conducerea asociației convoacă pe 1 septembrie Adunarea generală pentru alegerea noului comitet de conducere. Cei ce doresc să participe sunt rugați să-și anunțe participarea până la data de 15 august a.c.

Relații la telefon 03379007, orele 9-13, Tg. Neamț

Asociația Foștilor Deținuți pe Motiv de Conștiință

Concert – Ambasadorii Speranței

Formația muzicală „Ambasadorii Speranței” organizează un program cu prilejul Festivalului narciselor, care va avea loc în zilele de 17-19 mai 2002, la Căminul cultural din comuna Vad, jud. Brașov, la care vor fi invitate diferite persoane, în frunte cu președintele conferinței, Emilian Niculescu, și alți pastori din Biserica Adventistă.

Programul va începe vineri seara (17 mai). În Sabat dimineață (18 mai), serviciul de închinare va fi susținut de pastori invitați și formația muzicală menționată. În același Sabat după-masă, între orele 17 și 19, va avea loc concertul propriu-zis.

Pentru duminică, 19 mai, este prevăzut un program special, care va avea loc în mijlocul naturii.

Ambasadorii Speranței

Studiile biblice pentru majori, traduse în limba turcă

Pentru prima dată, Studiile biblice pentru adulți, publicație trimestrială internațională a Bisericii Adventiste, vor fi disponibile și în limba turcă.

Publicate încă din 1880, Studiile Școlii de Sabat reprezintă o parte importantă a vieții și culturii adventiștilor din întreaga lume, în momentul de față, fiind disponibile în 130 de limbi.

EANN Staff / ANN Staff

Marșul continuă

Adrian Bocăneanu

Scrînd aceste rânduri imediat după încheierea părții transmise prin satelit a programului „Galileanul”, probabil că sunt prea aproape de eveniment ca să evaluez corect și este mult prea devreme ca să discut rezultatele. Totuși vă voi împărtăși convingerile și simțămintele mele atât de intense, încât parcă sunt încă în vâltoarea unor trăiri fără pereche.

Domnul Hristos mai presus de orice

Cu mai bine de un an în urmă, am început dezbaterile privind identitatea acestui proiect, perspectiva din care să fie tratate subiectele. Împreună cu fr. Cristescu și colegii mei, am ajuns destul de repede la convingerea că, mai presus de orice, în această ocazie Domnul Isus Hristos trebuie să fie înălțat ca singurul Domn și Salvator. După câtva timp, în mintea fratelui Cristescu s-a conturat tema marii lupte dintre Domnul Hristos și Satana ca fiind elementul care ordonează și unifică toate istorisirile hristice și toată hristologia biblică. Și, fără să fiu prea înclinat să dau importanță coincidențelor, nu am putut să nu observ, mult mai târziu, că subiectul studiilor biblice pentru Școala de Sabat pentru trimestrul în care avea să se desfășoare evenimentul era chiar marea luptă! Era o confirmare că aceasta era perspectiva corectă.

Însuflețitele cuvinte din cartea *Slujitorii Evangheliei* au devenit steaua călăuzitoare a tuturor celor implicați în pregătire: „Hristos răstignit, Hristos înviat, Hristos înălțat la cer, Hristos care revine – toate acestea trebuie să topească, să învieze și să umple în așa fel mintea predicatorului, încât să prezinte aceste adevăruri în fața oamenilor cu iubire și profundă convingere. Atunci predicatorul va fi pierdut din vedere și Isus se va face cunoscut.” (p. 159, orig.)

Unitate în acțiune

Pe măsură ce programul prindea contur și informațiile ajungeau la pastori și la biserici, s-a simțit cum întreaga țară devine un vast organism spiritual, viu și unit. Rugăciunea, izvorâtă dintr-o înțelegere a răspunderii noastre în fața unei ocazii de mărturisire fără precedent, s-a înălțat din fiecare casă,

din fiecare biserică, înviorată mereu de Duhul Sfânt. Perioada de pregătire din toamna anului trecut, inspirată din nou de miracolul Ploii Târzii, a dat un ton spiritual clar. În lunile și săptămânile premergătoare deschiderii, conducerea conferințelor au vizitat iar și iar fiecare district, fiecare grupă de pastori, pentru rugăciune, sfătuire, consacrare și pregătire practică. Pagini cu inițiative surprinzătoare, acțiuni cutezătoare, sacrificii greu de imaginat s-au scris pretutindeni, confirmând o identitate colectivă de biserică angajată în împlinirea marii însărcinări. Întreaga biserică a funcționat ca un singur organism.

Interes și susținere

Așa cum ați observat cu siguranță, capela de la Cernica a fost un centru de atracție deosebită pentru numeroase personalități din viața publică și științifică – am fost vizitați de membri ai parlamentului și ai guvernului, lideri religioși și politici, iar mijloacele de comunicare în masă au sesizat foarte bine că se întâmplă ceva care trebuie să fie pus în fața țării. Cred că este semnificativ să spun că aceste prezențe prestigioase au marcat în primul rând interesul acestora de a participa, de a trăi pe viu evenimentul și a cunoaște biserica în care se poate dezvolta un asemenea program. Îndrăznesc să întrezăresc aici un început de împlinire a unei profeții la care visez de mulți ani: „De aceea așa vorbește Domnul: 'Dacă te vei lipsi iarăși de Mine, îți voi răspunde iarăși... dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei!'” (Ier. 15,19). Dumnezeu a dat acestei biserici valori care nu pot să nu cucerească atenția celor care „așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Rom. 8,19). Acesta este un timp de aur în care, pe măsură ce vom fi credincioși chemării noastre, Dumnezeu va propulsa pe poporul Său în lumina orbitoare a actualității și va atrage asupra lui interesul și admirația care să conducă la primirea Mântuitorului și oamenii „să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Mat. 5,16).

Tineret capabil și consacrat

De vreme ce toți am investit ceva în copii și în tineri, ceea ce voi spune nu poate decât să umple de bucurie inima tuturor. Sunt entuziasmat de tinerii care au contribuit la acest proiect. Aici, la locul de producție, spiritul creativ și pasiunea tinerilor, dăruirea și rezistența la efort prelungit au făcut minuni: angajații și colaboratorii de la radio și centrul video au făcut o muncă de pionierat și au ajuns să exceleze în producție grafică, muzicală și video, la pregătirea studioului și producția tehnică. Idei curajoase, care să aducă mesajul despre Mântuitorul la îndemâna colegilor lor de generație, au fost puse în acțiune cu modestie și consacrare, venite în linie dreaptă de la părinții și bunicii lor care străbăteau pe jos sate nepătrunse, răspundeau literatură și învățau pe oameni cum să trăiască pentru mâine. Același spirit de sacrificiu, care l-a mișcat pe bătrânul din Teleorman să dăruiască pentru lucrare banii păstrați cu sfințenie pentru înmormântare, i-a inspirat pe editorii video, care au lucrat nopți întregi la producția imnului final. A fost cu adevărat simbolic faptul că ultimul acord al întregului program a aparținut corului național al studenților, Sanctus.

Noi daruri spirituale

Se știe că avem mai multe liste de daruri spirituale, în parte deosebite unele de altele. Mesajul este că, în fiecare perioadă, Duhul dă daruri noi, „spre folosul altora” (1 Cor. 12,7). Astfel, pe lângă darurile cunoscute, date evangheliștilor, pastorilor și conducătorilor, s-au manifestat daruri adecvate timpului – darul traducerii simultane, darul utilizării Internetului, cel al dialogării la telefonul cu taxă inversă, al compoziției muzicale sau video și câte altele. Toate acestea ne sunt dăruite ca „să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos” (2 Cor. 4,6).

Marșul continuă

Chemarea lui Dumnezeu nu este temporară, ci se întinde ca un arc peste timp, până la împlinirea ei finală. Acum, în plin efort de consolidare și dezvoltare, „fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală... Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu... Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus” (2 Cor. 4,1.2.5).

Oferind speranță pentru fiecare.

Este foarte greu să oprești radioul.
De fapt este aproape imposibil.
"Europa liberă" și "Vocea Americii"
au putut emite nestingherite până în
decembrie '89, în ciuda opoziției
autorităților comuniste.
Nu există loc unde radioul să nu poată
ajunge: piscul unui munte sau panta
unei văi; un sat îndepărtat sau un
mare oraș; biroul unei mari companii
sau camera sărăcăcioasă a unor
oameni amărâți; salonul unui spital
sau camera unui hotel de lux; la
volanul autoturismului sau în
penitenciar - radioul este acolo.

Aproape 70% din români sunt în afara
posibilității de a auzi Evanghelia.
Și totuși au nevoie de Evanghelie.
Marea provocare pentru Biserică este
să găsească mijloace pentru a ajunge
la acei oameni care sunt în afara sferei
de influență a bisericilor locale,
misionarilor voluntari, colportorilor și
acțiunilor publice.

Radio Vocea Speranței a fost
desemnată să ajungă la toți acei
oameni care încă n-au auzit vestea
bună a mântuirii prin Domnul Hristos.
Semnalul nostru poate fi recepționat
în 24 de localități din Moldova,
Muntenia, Oltenia, Banat, Transilvania
și Dobrogea. Pe unde scurte putem fi
auziți în întreaga țară și în toată
Europa.

Sunt zone unde nu poate pătrunde
nici un evanghelist sau colportor.
Dar radioul poate ajunge. Ușile pot fi
închise iar zidurile groase, dar unda
speranței poate trece.
Cineva poate locui într-un loc uitat de
lume dar Vocea Speranței îl poate
găsi. Evanghelia trebuie proclamată în
toată lumea. Aceasta e misiunea
noastră.

Radio Vocea Speranței și-a propus să
proclame Evanghelia în toată țara.
Acum 40 de ore. În fiecare zi.
Măine, în fiecare zi. Peste tot.

RVS
RADIO VOCEA SPERANȚEI

Radio Vocea Speranței
ajungând la mulți... în multe locuri... împreună - cu tine!

Radio Vocea Speranței
ajungând la mulți... în multe locuri... împreună - cu tine!